

கன்னர் ஆர்சன்ஸ் கவுதை உலகங்

(கட்டுரைகள்)

பொன். குமார்

ஜோதி பதிப்பகம்

சென்னை - 600 037.

கவிஞர் ஆசிரியனின் கவிதை உலகம் (கட்டுரைகள்)

- ஆசிரியர் : பொன். குமார் □ உரிமை : © ஆசிரியருக்கு
 - பொருள்மை : கவிதை ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
 - முதற்பதிப்பு : திசம்பர் 2024 □ அளவு : பெட்டி
- வெளியீடு : ஆசா பதிப்பகம் 1126/2, எம் ஜிஆர் நகர்,
கீழ்க்கொடுங்காலூர் அண்ணல், வந்தவாசி வட்டம் - 604 403
திருவண்ணாமலை மாவட்டம்
- பதிப்பு : ஜோதி பதிப்பகம், எண் : 2/1067, 11 ஆவது தெரு,
2 ஆவது குறுக்குத் தெரு, முகப்பேர் மேற்கு,
சென்னை - 600 037. கெபேசி : 9940190616
- ISBN : 978-81-970111-1-5
- Pages : 120 □ Rs. : 150/-

Kavingar Aarisanin Kavithai Ulakam (Katturaikal)

- Author : Pon. Kumar □ Copy Right : © Author
- Subject : Poetry Research Articles
- First Edition : December 2024 □ Book Size : D/S

Release : Aasha Publication, 1126/2, MGR Nagar
Keezhk Kodungalur Post, Vanthavasi Taluk - 604 403
Thiruvannamalai D.T.

Publisher : JOTHI PUBLICATIONS
No. 2/1067, 11th Street, 2nd Cross Street
Mugappair West, Chennai - 600 037.
Mobile : 9940190616

சமர்ப்பணம்

முற்போக்குப் படைப்பாளி
மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி அவர்களுக்கு

அன்புள்ளங்களுக்கு வணக்கம்.

கவிஞர் ஆரிசன் அவர்களையும் என்னையும் இணைத்தது ஹைக்கூ. கவிஞர் மு. முருகேஷ் அவர்களுடனான பயணத்தில் ஹைக்கூக்கள் எழுதி வந்த காலத்தில்தான் எங்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதழ்களில் ஹைக்கூ எழுதுவதன் வாயிலாக மேலும் தொடர்பு பலப்பட்டது.

கவிஞர் ஆரிசனின் முதல் ஹைக்கூ தொகுப்பு 'குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்'. கவிஞரின் முதல் தொகுப்பும் இதுவேயாகும். என்னுடைய மூன்றாம் ஹைக்கூ தொகுப்பு 'பிற'. இவ்விரண்டு தொகுப்புகளுக்கும் 2002ஆம் ஆண்டுக்கான 'தாராபாரதி ஹைக்கூ விருது' கிடைத்தது. இருவரும் மேடையில் சந்தித்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதன் பின்னர் எங்கள் தொடர்பு மேலும் நெருக்கமானது. அலைபேசி வாயிலாகவும் உரையாடல் தொடர்ந்தது.

கவிஞர் மு. முருகேஷ் அவர்களும் கவிஞர் ஆரிசன் அவர்களும் ஒருமுறை சேலத்தில் உள்ள என் இல்லம் வந்து உரையாடியது நற்காலம். நான், கவிஞர் மு. முருகேஷ், கவிஞர் ஆரிசன், கவிஞர் பழ. புகழேந்தி ஆகிய நால்வரும் சேலத்தைச் சேர்ந்த வானம்பாடிக் கவிஞரான தமிழ்நாடனை சந்தித்து ஹைக்கூ குறித்து உரையாடினோம். அந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க உரையாடலை பேச்சு மொழியில் இருந்து எழுத்து மொழிக்கு மாற்றியவர் கவிஞர் ஆரிசன்.

கவிஞர் ஆரிசன் 2002 முதல் 2017 வரை பதினெண்து ஆண்டுகளில் பதிமுன்று தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். விவரம்

1. குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள் - ஹெக்கூக்கள் - 2002
2. நட்சத்திரதாகம் - ஹெக்கூக்கள் - 2003
3. உயிர் நிலம் - கவிதைகள் - 2004
4. பாடும் சின்னப் பறவைகளே - சிறுவர் பாடல்கள் - 2006
5. புல்வெளி ரகசியம் - ஹெக்கூக்கள் - 2007
6. மின்சாரப் பூக்கள் - கவிதைகள் - 2007
7. காற்றில் மிதந்த மொழி - பாடல்கள் - 2007
8. வேட்கையின் நிழல் - கவிதைகள் - 2010
9. பள்ளிக்கூட மைனாக்கள் - சிறுவர் பாடல்கள் - 2010
10. மயிலிறகின் முத்தம் - ஹெக்கூக்கள் - 2012
11. உழைப்பின் நிறம் கருப்பு - ஹெக்கூக்கள் - 2013
12. கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கை - கவிதைகள் - 2015
13. மூங்கில் தவம் - ஹெக்கூக்கள் - 2017

இப்பதிமுன்று தொகுப்புகளில் சில தொகுப்புகளுக்கு விமர்சனம் எழுதியுள்ளேன். சில தொகுப்புகளுக்கு அணிந்துரையும் வழங்கியுள்ளேன். எழுதிய விமர்சனங்களையும் அணிந்துரைகளையும் முகநூலில் பதிவேற்றி வந்த சமயத்தில் கவிஞர் ஆரிசன் அவர்தன் தொகுப்புகளுக்கு எழுதிய விமர்சனங்களை / அணிந்துரைகளை மட்டும் தனித்து ஒரு தொகுப்பாக்கலாம் என்று தெரிவித்தார். ஆர்வத்தையும் தூண்டினார். அதனால் விடுபட்ட தொகுப்புகளுக்கும் விமர்சனம் எழுதி அனைத்தும் இத்தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிஞர் க.அம்சப்ரியாவின் பெரும்பாலான தொகுப்புகளுக்கு விமர்சனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளதால் எல்லா தொகுப்புகளுக்கும் எழுதுங்கள் தனி ஒரு தொகுப்பாக்கலாம் என்றார். அதேபோல் கவிஞர் பிச்சினிக்காடு இளங்கோ அவர்களும் கேட்டார். இரண்டும் இதுவரை சாத்தியப்பட வில்லை. கவிஞர் உழையவன் கோரியிருந்த போதும் அவருடைய சிறுவர் படைப்புகள் குறித்த விமர்சனங்கள்

மட்டும் தனி தொகுப்பாகியுள்ளது. எழுத்தாளர் விழிபா. இதயவேந்தன் தொகுப்புகளில் சிலவற்றுக்கு எழுதப்பட்டவை மற்றும் இதயவேந்தன் எனக்கு எழுதியவை மட்டும் தொகுத்து ஒரு தொகுப்பாக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல கவிஞர் பட்டி. சு. செங்குட்டுவன் அவர் எழுதிய தொகுப்புகளில் எனக்கு அனுப்பியவை மட்டும் விமர்சித்து அவர் எனக்கு எழுதியவையும் இணைத்து ஒரு தொகுப்பாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் எழுதிய அனைத்து தொகுப்புகளுக்கும் எழுதப்பட்ட விமர்சனங்கள் / அணிந்துரைகள் தொகுப்பாக்குவது இதுவே முதன்முறை. அதற்குக் காரணமானவர் கவிஞர் ஆரிசன். தொகுப்பின் தலைப்பு “கவிஞர் ஆரிசனின் கவிதை உலகம்”. அவர் எழுதியவை ஹெக்கூ, கவிதை, பாடல் என கவிதை வகைகளையே எழுதியுள்ளதால் இத்தொகுப்புக்கு “கவிஞர் ஆரிசனின் கவிதை உலகம்” என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கேற்ப பொருளாடக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தொகுப்புகளை அனுப்பி விமர்சனங்கள் எழுதவும் அணிந்துரைகள் எழுதவும் வாய்ப்பளித்த கவிஞர் ஆரிசன் அவர்களுக்கும் “கவிஞர் ஆரிசனின் கவிதை உலகம்” என்னும் இத்தொகுப்பை வெளியிட்ட பதிப்பகத்தாருக்கும் நன்றிகள். கவிஞர் ஆரிசன் மேலும் இலக்கியப் பணியைத் தொடரவும் வாழ்த்துகள். இத்தொகுப்பு குறித்து கவிஞர் ஆரிசனுக்கும் வாய்ப்பிருந்தால் எனக்கும் ஒரு கடிதம் எழுத வேண்டுகிறேன்.

எழுதுங்கள்! எழுதுகிறேன்! எழுதுவோம்!

என்றும் அன்புடன்

பொன். குமார்

21/15 புதிய திருச்சிக் கிளை வடக்குத் தெரு
ஸல்லேடு, சேலம் – 633 006
90033 44742.
ponkumarkavithai@gmail.com

இறுக்கம் கிளைக்கும் மயிலிறகு

“வாட்டம் கண்டு

நீரூற்றி
மகிழ்வடன் திரும்பினேன்
வேட்டியை பிடித்து இழுத்தது
முன் விரலால் ரோஜா செடி”

- கவிஞர் பொன். குமார்

வாழ்வின் இறுக்கத்தை இலக்கியம் இளைப்பாற வைக்கும். தொழிற்சங்கம், அரசியல் என்றே வாழ்வின் அன்றாடம் அவசியமாக்கப்பட்ட மனத்திலிருந்து விடுபட முடியாமல் இலக்கிய களத்திற்கு வருவதும் அதிலிருந்து அந்தத் தளத்தில் இலக்கியப் பணி ஆற்றுவதும் படைப்பாளி ஆகியதும் எனக்கு வாய்த்த பெரும் பயனே எனலாம்.

செய்யாறு அறிஞர் அண்ணா கலைக் கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கியம் படித்ததும் (1980 -83) அந்தக் கால இலக்கிய வாஞ்சைச்சுடன் கூடிய நட்புகளும் (செய்யாறு சோலை இளம்பரிதியும் கவிஞர் நா.வே. அருளும்) தமிழ் உணர்வும் புதிய நிலையில் களத்தில் பணியாற்றிட சிரமமின்றிப் போன்று என்பது உண்மையே.

ஹைக்கூ கவிதைகள் மீதான நாட்டமும் அப்போதும் எப்போதும் இலக்கியக் களத்தில் பறந்து திரிந்து அறிவின் விசாலமாய் பணி செய்யும் தோழர் மு. முருகேஷ், அ.வெண்ணிலா இணையரின் இலக்கியப் பணிகளும் அக்கால கள அனுபவங்களும் இலக்கியப் படைப்பு தேர்ச்சியும் எனக்குள்ளும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. படைப்புத்

திறனை உற்சாகப்படுத்திய உற்சவர்களாக அவர்கள் என்றும் நினைவில் நிற்பார்கள்.

வந்தவாசி த.மு.எ.க.ச.வின் திண்ணை இலக்கிய நிகழ்வுகளை தமிழகம் முழுக்க பேச வைத்த வரலாறு நிகழ்ந்த காலம் அது. திண்ணையில் வளர்ந்த படைப்பாளி நான் என்பதில் எனக்கு என்றும் பெருமையே. எத்தனை எத்தனை நிகழ்வுகள் சொல்லச் சொல்ல விரிந்து போகும் அதன் அனுபவங்களே பல கதைகள் பேசும்.

நாளிதழ், சிற்றிதழ்களில் விமர்சனக் கடிதங்கள் எழுதியிருந்த காலத்தில் 2002 ஆம் ஆண்டில் நான் எழுதி வெளியிட்ட முதல் ஹைக்கூ நூல் ‘குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்’. இந்த ஹைக்கூ நூலுக்கு இரண்டாம் பரிசும் கவிஞர் பொன்.குமார் எழுதிய ‘பிற’ என்ற ஹைக்கூ நூலுக்கு முதல் பரிசும் கவிஞராயிறு தாராபாரதி அறக்கட்டளையின் விருதுடன் கிடைத்தன. அதன்வழி 2003 மே 11 அன்றுதான் சென்னையில் நானும் பொன்.குமார் அவர்களும் நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதற்கு முன் கடிதத் தொடர்போடு நாங்கள் இருந்தாலும் நேரில் பேசி அளவளாவும் ஒரு வாய்ப்பை கவிஞராயிறு தாராபாரதி விருது எங்களுக்கு வழங்கியது. விருதினை கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் வழங்கி சிறப்பித்த நிகழ்வின் இனிமை இன்றும் மறக்க முடியாதது.

கவிஞர் பொன்.குமார் ஒரு படைப்பை வாசித்து விமர்சனம் எழுதி படைப்பாளியை உற்சாகப்படுத்தும் தமிழ்ப் பண்பாளர். படித்தாலும் எதையுமே சொல்லாமல் கடந்து போகிறவர்கள் வாசகரில் இருந்து அடுத்த நிலைக்கு உயராமலே வாசித்து வாசித்து தங்களை பெருமையாக்கிக் கொள்வார்கள். படித்தது குறித்து படைப்பாளிக்கு சொல்லும் போது அவரே விமர்சகராக, மதிப்புரையாளராக, திறனாய்வாளராக, ஆய்வாளராக மாறிவிடுவார்கள். தமிழ் கூறும் நல் உலகத்தில் படித்ததும் முதலில் குறைந்தபட்சம் கடிதம் எழுதும் காலம். மறக்க முடியாத தமிழின் விமர்சன வேர்களாக இருந்த எழுத்தாளர் தி.க.சி. அவர்களையும்

எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் அவர்களையும் நினைவுக்கூர்வது சிறப்பு என நினைக்கிறேன். இவர்களுக்கு நிகர் இவர்கள்தான் என்றாலும் இவர்களைப் போல இன்று நூலை படித்ததும் உடனே ஒரு நூல் விமர்சனம் எழுதும், படைப்பாளியை ஊக்கப்படுத்தும் என்னம் கொண்டவராக கவிஞர் பொன். குமார் என்றும் இருக்கிறார் என்பது தமிழுக்குக் கிடைத்த சிறப்பு. சேலம் மாம்பழுத்தின் சுவை போல இவரது விமர்சனமும் இனிக்கும்தான். இவர் எனது 'குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்' நூல் தொடங்கி 'மூங்கில் தவம்' வரையிலான நூல்களை வைக்க, புதுக்கவிதை, குழந்தைப் பாடல்கள் என "கவிஞர் ஆரிசனின் கவிதை உலகம்" எனும் தலைப்பில் நூலாக்கிப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

படைப்பாளியை மயிலிறகில் தடவிக் கொடுத்தும் தட்டிக் கொடுத்தும் உற்சாகப்படுத்தும் கவிஞர் பொன். குமாருக்கு எனது பேரன்பும் நன்றியும் என்றென்றும் இருக்கும்.

பேரன்பின் தோழமையுடன்

அடிசன்

1126/2 எம்.ஜி.ஆர் நகர்
கீழ்க்கொடுங்காலூர் அருஞ்சல்
வந்தவாசி வட்டம் -604403
திருவண்ணாமலை மாவட்டம்
94423 11118 / 73389 88418

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

தொகைக்கள்

◆ குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்	15
◆ நட்சத்திர தாகம்	21
◆ புல்வெளி ரகசியம்	29
◆ மயிலிறகின் முத்தம்	35
◆ உழைப்பின் நிறம் கருப்பு	40
◆ மூங்கில் தவம்	45

கவிதைகள்

◆ உயிர் நிலம்	55
◆ மின்சாரப் பூக்கள்	66
◆ வேட்கையின் நிழல்	71
◆ கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கை	80

சிறுவர் பாடல்கள்

◆ பாடும் சின்னப் பறைவைகளே	91
◆ பள்ளிக் கூட மைனாக்கள்	97

பாடல்கள்

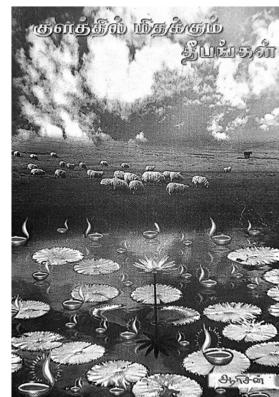
◆ காற்றில் மிதந்த மொழி	105

கழுதங்கள்	111

മൈക്കേക്കൻ

குளத்தில் மிதக்கும் தீயங்கள்

சூரியன் இல்லாமல்
விடிவதில்லை கிழக்கு என்பது போல
மு.முருகேஷன் அணிந்துரை
இல்லாமல் வெளிவருவதில்லை
ஹைக்கூ தொகுப்புகள். மு.முருகேஷன்
அணிந்துரையோடு வெளிவந்துள்ளது
ஆரிசனின் குளத்தில் மிதக்கும்
தீபங்கள். இருபத்தொன்றாம்
நூற்றாண்டிலும் தொடரும் ஹைக்கூ
பயணத்தின் இன்னும் ஒரு கி.மீ. கல்
இது.

“வானில் வெண்மேகங்கள்
வயலில் மேயும் செம்மறியாடுகள்
குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்”

இம்முன்று வரிகளும் அட்டைப்படத்தின் மூன்று காட்சிகள்.
ஹைக்கூ தொகுப்பின் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. தற்போது
வெளிவரும் கவிதை / ஹைக்கூ தொகுப்புகளில் தலைப்புக்கும்
அட்டையில் உள்ளிருக்கும் ஹைக்கூவிற்கோ அல்லது
கவிதைக்கோ தொடர்பிருக்காது. ஆனால் தலைப்புக்கு மிக
பொருத்தமாக அட்டை வடிவமைப்பையும் இதன்
தொடர்பான ஹைக்கூவும் என மூன்றுமே உள்ளது சிறப்பு.

“வாழ்க்கை இருட்டைச் சுமந்து
நம்பிக்கையோடு பயணம்
குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்”

இதில் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை மிக நுணுக்கமாக உணர்த்தி யிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அனில் கொய்யா கடிப்பது இயல்பு. பழுத்த கொய்யா உதிர்வது இயற்கை. இக்காட்சியை

“அனிலின் முத்தம்
காற்றின் எதிர்ப்பு
உதிரும் பழங்கள்”

எனக் காற்றைக் காரணம் காட்டி வைக்கவில் படம் பிடித்து கண்முன் காட்டியுள்ளார். இது வைக்கவிற்கேயுரிய சொற் சிக்கனத்தோடு உள்ளது. தேவையானால் ‘அனிலின்’ என்னும் சொல்லை ‘அனில்’ என்று மாற்று ஏற்பாடு செய்தால் ஒர் எழுத்தை தேவையில்லாமல் ஆக்கலாம்.

‘கிணற்று நீர் தாகம் தீர்க்கும். கிணற்றின் தாகத்தை மழைநீர் தீர்த்தது’ என்னும் எதிர்மறை சிந்தனையோடு தொகுப்பின் முதல் வைக்கவாக

“வீட்டில் கிணறு
தாகம் தீர்த்தது
மழை நீர்”

என்னும் நல்ல வைக்க உள்ளது.

அண்மையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் வைக்கவில் வைக்கவின் உடன் பிறப்பு சென்றியும் வைக்கவின் போலி விடுகதையும் இல்லாமல் இருக்காது. குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கவில் அத்தனையும் ஒளிரும் வைக்கக்களே. இதுவே இத்தொகுப்பின் தனித்தன்மை. தொகுப்பில் உள்ள 340 வைக்கக்களில் அதிகப்படச் சம் பத்து வைக்கக்கள் தவிர மீதமுள்ள அனைத்துமே இயற்கையைச் சார்ந்தது. பாடுபொருள்கள் அனைத்தும் இயற்கையின் தொடர்புடையதே. இதனால் ஆரிசனை’இயற்கையின் நேசன்’ எனலாம். இவருக்கு முன்னர் இயற்கையை அதிகம் வைக்கவாக்கியவர் கவிஞர் மித்ரா. எனவே இவரை ‘ஆண் மித்ரா’ எனச் சுட்டலாம். இயற்கையை தவிர்த்து இவர் பாடியிருப்பது சில சமூக அக்கறையுள்ள வைக்கக்கள்.

“தேங்கிக் கிடக்கும்
துணிகளின் வேலை நிறுத்தம்
நெய்தவன் பட்டினியில்”

□

“அவசர உலகம்
அச்சம் முழுதும் உயிரோடு
அனு யுத்தம்”

□

“கணி தரும் மரங்களுக்கு
வேரின் சூட்சம் தெரிவதில்லை
பொதுத்துறை விற்கும் அரசு”

இவை மூன்று மே அரசு கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை.

வைக்கக்களில் ‘போலச் செய்தல்’ தவிர்க்க இயலாத்தாகிவிட்டது என உறுதியாகச் சொல்லி விடலாம். இதில் யாரும் தப்ப வாய்ப்பில்லை.

“பிணத்தின் மாலைகள்
உதிர்ந்த பூக்களாய் தெருவில்
தோன்கனில் பாடை”

இப்பொருளில் அமுதபாரதி உட்பட நிறைய வைக்கவாளர்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர். இது போலவே

“படையல் சோறு
கரையும் காக்கைகள்
உண்மை உறவுகள்”

□

“புல் நுணியில்
குடும் பனி மகுடம்
நிலவுக்கு நன்றி”

□

“பள்ளிக்கூட மணி அடித்தது
மாணவர்கள் பறந்தனர்
வேடந்தாங்கல் பறவைகள்”

இதில் உள்ள ஹைக்கூ போலவே எழுதியுள்ள இன்னொரு ஹைக்கூ

“தூரத்து உறவுகள்
வருகை உணர்த்தும்
கரையும் காக்கைகள்”

இவ்விரண்டு ஹைக்கூக்களிலும் வார்த்தைகள் இடம் மாறியுள்ளதே தவிர அர்த்தம் மாறவேயில்லை. ஒரே பொருளில் இங்ஙனம் பல ஹைக்கூவுள்ளதால் வாசிப்புக்கு அலுப்பு உண்டாக்குகிறது. வேகத்தை தடைப்படுத்தி பின்னொக்கி போகவைக்கிறது.

“ஹைக்கூ எழுதுவது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல” என்பார் எழுத்தாளர் சுஜாதா. ஒவ்வொரு ஹைக்கூ எழுதும் போதும் ஒரு தவம் இருந்தாக வேண்டும். ஆரிசனும் அதிகம் தவம் இருந்திருப்பதும் உண்மையே. அதற்காக

“பூமி வெடித்து
பழைய குளம்
வானம் நோக்கி தவம்”

என்னிறைய தவங்கள். இது மட்டுமல்லாமல் நிறைய தீபங்கள், நிறைய நிலாக்கள், நிறைய வாழ்க்கை என எல்லாமே நிறைய நிறைய உள்ளன.

மனிதனுக்கு மிக மிக அவசியம் சேமிப்பு. தேனீக்களும் ஏறும்புகளும் சேமிக்கின்றன. சேமிக்கும் வாழ்வே சிறந்த வாழ்வு. திரியும் சேமித்ததை கண்ணுற்ற கவிஞர்

“என்னைய இன்றி
எரியும் தீபம்
திரி சேமித்த உணவு”

என ஹைக்கூவாக்கி வெளிச்சப்படுத்தியுள்ளார்.

“நன்னிரவில்
சுதந்திரம் வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவேயில்லை”

என்று அரங்கநாதன் எழுதியது எல்லோரையும் உள்பூர்வமாக உணர்ந்து உச்சரிக்க வைத்தது. ஓர் இந்தியனும் ஒரு விலங்கும் சுதந்திரமாக இருந்ததை ஆரிசன் அழகுற வடித்து மனத்தை சபலப்படுத்தியுள்ளார்.

“சுதந்திரமாய்
மேய்ப்பவனும் மாடும்”

என்று இரு வரிகளில் எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கி விட்டு
“வேலியில்லா நிலம்”

என திருப்பம் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

“தரிச நிலங்களில்
வீடுகள் விழைந்தது
உணவுப் பஞ்சம்”

என்று கிராமங்கள் அழிந்து வருவதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். கிராமம் மட்டுமல்ல. கிராமங்களில் புழக்கத்தில் இருக்கும் கிராம மணம் வீசும் சொற்களும் மெல்ல மெல்ல அழிந்து வரும் நிலையில்

“மொளக்குச்சியில் மாடு
வேலி தாண்டியது
வேரோடு அழிந்த அடிமை”

என்னும் ஹைக்கூவில் ‘மொளக்குச்சி’ என்னும் வார்த்தையை பதிவுபடுத்தி அடிமைத்தனத்தை கட்டறுக்கச் செய்துள்ளார்.

“ஆளாய்ப் பறந்து நிலத்தில்
விதை தேடுது
பசியில் குருவி”

என்பதில் ஆலாய் (ஆல் இலை) என இருக்க வேண்டும். ஆனாலும் இது நல்ல ஹைக்கூவே. மிக அக்கறையோடு

போலச் செய்தலை தவிர்த்து திரும்ப வருதல் இல்லாமல்
நேர்த்தியானவற்றை மட்டும் தொகுத்து குளத்தில் மிதக்கும்
தீபங்கள் ஒளி தந்திருந்தால் 2002ஆம் ஆண்டின் சிறந்த வைக்கை
தொகுப்பு இதுவாகவே இருந்திருக்கும் என உறுதியாகச்
சொல்ல முடியும்.

“தேச இருட்டில் கருகிய
வெண்மணி பிணங்கள்
தொடரும் சுதந்திர தாகம்”
எனச் சுட்டிய கவிஞருக்குத் தொடரட்டும் வைக்கை தாகம்.

(இத்தொகுப்பு 2002ஆம் ஆண்டிற்கான கவி ஞாயிறு
தாராபாரதி விருது பெற்றது)

★★★ ★★★ ★★★

வைக்கைவிற்கு ஆதரவு நாளுக்கு
நாள் பெருகி வருகிறது. வைக்கைக்கள்
பெரும்பாலான சிற்றிதழ்களில் இடம்
பெற்று வருகின்றன. எழுதுவது கடினம்
எனினும் ஏடுகளில் பிரசரிக்க ஏதுவானது.
வாசகர்களை சென்றடைவதுடன் எளிதில்
ஸர்த்தும் விடுகிறது. புதிய படைப்பாளி
களை உருவாக்கியும் வருகிறது.
கவிஞர்கள் படைத்த வைக்கைவை விட
வைக்கை உருவாக்கிய கவிஞர்களே
அதிகம். இன்று சராசரியாக மாதம் ஒரு
வைக்கைத் தொகுப்பு வந்தபடியுள்ளது. கவிஞராயிறுதாராபாரதி
கவி விருது பெற்றுத் தந்த ‘குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்’
என்னும் வைக்கைத் தொகுப்பை வெளியிட்ட கவிஞர் ஆரிசன்
21.09.2003 அன்று வெளியிட்ட இரண்டாம் வைக்கைத் தொகுப்பு
‘நட்சத்திர தாகம்’. இரண்டு தலைப்புகளும் ஸர்க்கும்
தன்மையுடையது. ஓவியர் மாரி ஆனந்த். அட்டை ஓவியம்
அழகு.

வைக்கை குறித்த வைக்கைக்களோடு தொகுப்பு
தொடங்குகிறது.

“ஸுன்று வரி முடிந்ததும்
வாசகனோடு தொடரும்
நினைவுகளே வைக்கை”

கவிஞர் குறிப்பிட்டது போல வைக்கை ஒவ்வொன்றும் வாசக
நெஞ்சில் ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நட்சத்திர தாகம்

நதியில் நடந்து வந்த நீரை அணையில் தேக்கி தேவைப் படும் போதே திறந்து விடுவர். அதுவரை காத்திருக்கும் வயல். இதைக் கவிஞர் வேற்று சிந்தனையில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.

“அணைக்கட்டு நீர்
சுதந்திரமின்றி அழுதது
வயல் பார்க்க தடை”

இதில் நீர் சுதந்திரம் வேண்டி அழுததாக பதிவுச் செய்துள்ளார். இங்கு நீரை பெண்ணின் குறியீடாகவும் கொள்ளலாம். முதல் வரி ‘அணை நீர்’ என்றிருந்தாலே போதுமானது.

“சரஸ்வதிக்குப் புரியவில்லை
சமஸ்கிருதம்
மீட்டும் வீணையில் முருகத்தமிழ்”

என்னும் ஹெக்கவில் கவிஞர் தன் தமிழ் உணர்வைக் காட்டியுள்ளார்.

பயணத்தின் போது சாலையோர மரங்கள் எதிர்த்து பயணிப்பது போலவே காட்சியளிக்கும். இது அணைவருக்கும் பொது அனுபவம். இதை அப்படியே ஹெக்கவாக்கியுள்ளார்.

“வேகமான பயணம்
சாலை ஓரத்தில்
பாய்ந்தோடும் மரங்கள்”

காட்சிப்படுத்துதல் ஹெக்கக் குணங்களில் ஒன்று.

கிராமங்கள், நகரங்கள், மாநகரங்கள் என்றான பிறகும் திறந்த வெளி கழிப்பறைகள் தொடரும் ஓர் அவலநிலையாக உள்ளது. இதைக் கண்ணுற்ற கவிஞர்

“திறந்த கழிப்பறை
அழுக்கானது காற்று
சுகாதாரமின்றி தேசம்”

என்று சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஆதரவளித்துள்ளார். ஹெக்கவில் இது புதிது. இதுவரை பதியப்படாதது.

ஹெக்கவில் மூன்றாம் வரியே முக்கியம். ஹெக்கவின் உச்சம் அதுவே.

“பிச்சைப் புகினும்
கற்கை நன்றே”

என்பது அணைவரும் அறிந்ததே. இதையே கவிஞர் முதல் இரண்டடி ஆக்கி மூன்றாமடியில்

“கையேந்தும் தனியார்க் கல்வி”

என் ஒரு திருப்பத்தைத் தந்து தனியார்க் கல்வி நிறுவனங்களைச் சாடியுள்ளார்.

“தாவணி வளர்க்கையில்
தங்கம் பிரச்சனைதான்
கல்யாணச் சந்தை”

என்பதில் வரதட்சனைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்துள்ளார்.

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று உடை. அந்த ஆடையை நெய்ய மனிதன் எவ்வாறு கற்றுக் கொண்டான்? யார் கற்றுக் கொடுத்தது?

“நூலாடை நெய்திட
கற்றுக் கொடுத்தது
மூதாதைச் சிலந்தி”

இதில் சற்றே ஹெக்கத் தன்மைக் குறைவு. எனினும் ஹெக்க நெய்த விதம் நன்று. மூதாதைச் சிலந்தி நல்ல சொல்லாக்கம்.

“பசியாற முடியாமல்
பட்டினியும் இன்பமோ
லாட்டரிச் சீட்டு கனவு”

என்றும்

“வளர்பிறை ஆசைகள்
லாட்டரிச் சீட்டில்
நழுவும் வாழ்க்கை”

என்றும் ஒரே பொருள் குறித்து இருமுறை எழுதியுள்ளார். லாட்டரியில் இழந்தவர்களுக்காக இரக்கப்பட்டுள்ளார்.

தற்போது அரசு தடை விதித்த பிறகும் தேவையில்லையே இக்கவிதை. ஒருபுறம் அரசு செய்தது சரி என்றும் மறுபுறம் லாட்டரிச் சீட்டு தொழில் செய்தவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் பேர் இன்று வேலையிழுந்துள்ளனர் என்பதும் வருத்தத்திற்குரியது.

ஒரு தொகுப்பில் ஒரு பொருளுக்கு ஒரு ஹெக்கூ இருந்தால் போதும். இத்தொகுப்பில் வயல், பயிர், நட்சத்திரம், காற்று, வேர்கள், வண்ணத்துப் பூச்சி, நிலா, பறவை, நிலம், கறவை போன்ற பொருள்களுக்கான ஹெக்கூ திரும்ப திரும்ப வருகின்றது. இது வாசிப்பை தடைப்படுத்தும். வாசகனுக்கு சலிப்புண்டாக்கும். இதையே ஹெக்கூ எதிர்ப்பாளர்கள் காரணம் காட்டி விமர்சிக்கின்றனர். சமீபத்தில் கவிஞர் சிற்பி எழுதிய ஹெக்கூ ஒன்று

“பட்டுப் பூச்சிகள்
பயந்து பறந்தன
ஜூ கவிஞர் வர”

என எழுதியுள்ளார். அவர் வைத்த தலைப்பு ‘ஜூயோகூ’. எனவே திரும்ப திரும்ப வருதலை நீக்கி விட வேண்டும்.

“சந்தன மரங்கள் சாம்பலானது
புகையில் கிடங்குகள்
மகிழ்ந்தனர் அமைச்சர்கள்”

என்பது அண்மையில் நடந்த ஒரு நிகழ்வின் பதிவு. கவிஞரின் சார்பு தன்மையைக் காட்டுகிறது.

“கல்நட்டு
சாலை அமைத்தனர்
வினைச்சலாகும் வீடுகள்”

என்னும் ஹெக்கூ

“வினைநிலத்தில்
வினைச்சலாகும்
வீடுகள்”

என்னும் ஹெக்கூவை நினைவுப்படுத்துவதைப் போல சில பழைய சாயலில் உள்ளன.

வியாபாரம் செய்ய வந்து இந்தியாவைக் கைப்பற்றினர் வெள்ளையர். அஹிம்சை வழியில் விரட்டியடித்தார் மகாத்மா. தற்போது இந்திய அரசே தொழில்களில் மூலதனமிட அந்திய அரசை அழைக்கிறது. எதற்கு? கவிஞர் விளக்குகிறார்.

“கருப்புக் காக்கைகளை
வெள்ளையாக்கும் முயற்சி
அந்தியின் மூலதனம்”

இது கவிஞரின் பார்வை. அவரின் சாடல். எத்தனையோ விமர்சனங்களுக்கு இடையில் இப்படியும் இருக்கலாமோ என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. இதைத் தொடர்ந்து

“கறுப்பு சந்தையில்
பயிர்கள் விற்றன
பன்னீர் மலை”

என கறுப்புச் சந்தையைக் கண்டித்துள்ளார். கருப்பு, கறுப்பு என இரண்டு சொற்களையும் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இரண்டில் ஒன்றுதானே சரியாயிருக்க முடியும். கறுப்பே சரி என்கிறார் பாவலர் கருமலைத் தமிழாழன். கருப்பு என்றால் பஞ்சமென்னும் பொருள் தரும். கறுப்பென்னும் சொல்தானே நிறத்தைச் சுட்டும். ஆதாரம் : மரபின் வேர்கள்.

“எரிந்தும்
சாம்பலாகவில்லை
பல்பு”

என்று பொன். குமார் சின்ன சின்ன ஆசை தொகுப்பில் எழுதியுள்ளார். கவிஞர்

“சாம்பல் ஆகாமல்
எரிகிறதே
மின்சார பல்பு”

என்றே கவிஞரும் அதே சாயலில் எழுதியுள்ளார். ஒரு குறிப்பு. இரண்டுமே ஹெக்கூ ஆகாது.

மனிதன் குளித்தால் உடலிலிருந்து அழுக்கு அகற்றப்படும். அழுக்கு மீனுக்கு உணவு. இயற்கைப் படைப்பில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளவை. ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை. இத்தொடர்பை

“தெளிந்த குளம்
குதித்துக் கரையேறினர்
பசியாறும் மீன்கள்”

என வைக்கவாக்கியுள்ளார். மீன்கள் பசியாறியதைப் போல

“பருக்கைச் சோற்றிலும்
பசியாறின
எறும்பினங்கள்”

□

“சுழலும் ஏரி
நிலப்பசி தீர்க்கும்
பயிர்கள்”

□

“வானத்திலும் ஊற்று
பூமியின் பசிக்கு
கணியும் மழை”

□

“மடியை முட்டும்
கன்றுக்குட்டி பசி
ஜன்னலில் குழந்தை”

□

“அறுவடை நிலத்தில்
வன்முறை ஆயுதங்கள்
பசி தீர்க்கும் பயிர்”

□

“விரல்களில் கசியும்
உளியின் சத்தம்
கல் உடைத்தவன் பசி”

□

“பால் குடித்து
பசியாற்றினால் காளி
குலம் முழுதும் ரத்தம்”

(பசியாற்றினாலா? பசியாற்றினாளா?)

□

“காக்கும் கடவுளையும்
அழித்துப் பசியாறின
கரையான்கள்”

□

“பால் மடியில்
காம்பின் ஊற்று
புற்றுக்குப் பசி”

எனப் பல பசிகளை ஆற்றியுள்ளார். கவிஞரின் வைக்கூப் பசி தீராதோ? கவிஞருக்கு தாகமும் உண்டு. அதன் விளைவே நட்சத்திரதாகம். தலைப்புக்கான வைக்கூ

“வானமெங்கும் கவிதைகள்
நிலவு ஊர்வலம்
நட்சத்திர தாகம்”

குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்களைத் தொடர்ந்து நட்சத்திர தாகத்திலும் இயற்கைக் காட்சிகளை நிறைய வைக்கவாக்கியுள்ளார்.

“கொக்கின் அழகை
ரசிக்க முடியாமல் மீன்
நீருக்குள் அலகு”

இதுவொரு அற்புத படைப்பு. வித்தியாசமான சிந்தனை. நீருக்குள் நீரும் அலகு மீனைப் பிடிக்க. கொக்கின் முழு உருவம்

மீனுக்குத் தெரியாது. இப்படியொரு சிக்கலையும் வைக்கவாக்கியுள்ளார்கவிஞர் ஆரிசன்.

எங்கு எப்போது குண்டு வெடிக்குமோ என பயந்தபடியே வாழ்க்கை. இந்திலையில் கவிஞர் எழுதிய வைக்க ஒன்று கவனத்திற்குரியது.

“மடியில் கணம்
வழியில் பயமில்லை
மனித வெடிகுண்டு”

மனித வெடி குண்டை கண்டால்தானே மற்றவர்க்கு பயம்?

“வெற்றிலைப் பாக்கு இடித்து
காலைப் பொழுது அறிவிக்கும்
பாட்டியின் உரலோசை”

இவ்வாறான அழியக் கூடிய அரியக் காட்சியை வைக்கவில் படம் பிடித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இன்று பாட்டிகள் எல்லாம் ‘பல் செட்’ வைத்துக் கொண்டு பொய்யாகக் காட்சியிக்கின்றனர்.

‘நடசத்திர தாகம்’ என்னும் இத்தொகுப்பில் 290 வைக்கக்கள் உள்ளன. சென்றியு அதிகம் இல்லாதது சிறப்பு. அனைத்து வைக்கக்களையும் ஒரே வாசிப்பில் வாசிக்க முடியவில்லை. ஒரே பொருள் குறித்தது மீண்டும் மீண்டும் வருவதால் தடையேற்படுத்துகிறது. 290 வைக்கக்களில் திரும்ப வருபவனவற்றைத் தவிர்த்து தொகுப்பாக்கியிருக்க வேண்டும். என்னிக்கையில் அதிகம் இருந்தாலும் சற்றே பலவீனமாகத் தெரிகிறது. வைக்க குறித்த அறிஞர்களின் கூற்று புதிதாய் வாசிப்பவர்களுக்கு ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்தும்.

“நடசத்திர தாகம்
வாசிப்பவர்களுக்கு எடுக்க வைக்கும்
வைக்க தாகம்”

★★★ ★★★ ★★★

புல்வெளி ரகசியம்

படைப்பு மனம் ஓயாது.
இயங்கிக்கொண்டே இருக்கும்.
இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து
செயல்பட்டு வரும் படைப்பாளி
கவிஞர் ஆரிசன். வைக்கை,
புதுக்கவிதை, குழந்தைப் பாடல்கள்,
ஒரு பொருள் குறித்தவைகள் என
கவிதையின் வகைகளில் கவனம்
செலுத்தி படைத்து வருபவர்.
முற்போக்குச் சிந்தனையில்
முன்னணியாளர். குளத்தில் மிதக்கும்
தீபங்கள், நடசத்திர தாகம் என்னும் தொகுப்புகளைத்
தொடர்ந்து ஆரிசன் தன் பெருமயற்சியினால் ‘புல்வெளி
ரகசியம்’ என்னும் மூன்றாம் தொகுப்பை வைக்க உலகிற்குத்
தந்து வைக்க பயணத்தைத் தொடர்ந்துள்ளார்.

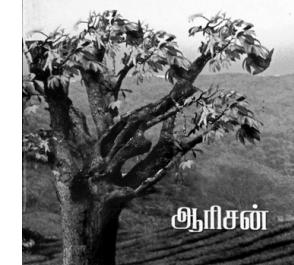
தொலைக்காட்சி, செய்தித்தாள் ஆகியவற்றின் கடமை
மக்களுக்கு உண்மை நிலையைக் கூற வேண்டியதாகும்.
ஆனால் இன்றைய ஊடகங்கள் மக்களைக் குழப்புகின்றன.
செய்திகளை ஊடகங்கள் தங்கள் கொள்கைக்கு ஏற்ப, இயக்கம்
சார்ந்து கட்சியை மையப்படுத்தி செய்திகளைத் திரித்துக்
கூறுகின்றன. மக்களைக் குழப்புகின்றன. கவிஞர்

“குடிக்கவில்லை

உளறுகிறது

ஊடகம்”

புல்வெளி
ரகசியம்

ஆரிசன்

என ஊடகங்களைச் சாடியுள்ளார். இதன்வழி குடித்து விட்டு உள்றுவதை விட இழிவானது என்கிறார்.

மரம் மனிதனுக்கு நன்மைகளையே செய்கிறது. மனிதனோ மரத்தை வளர்ப்பதை விட வெட்டுதலையே விரும்பிச் செய்கிறான். மரம் வெட்டும் மனிதனை 'மரம்' என ஒப்பிட்டுள்ளார்.

**“பாதாளம் வரை
பாய்ந்தது வேர்
நிழலில் மனித மரம்”**

இதில் மரத்தின் சுயத்தையும் மனிதனின் சுயநலத்தையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். கவிஞரின் எண்ணம் மரத்தை உயர்த்தி மனிதனைதாழ்த்த வேண்டும் என்பதே. ஒப்பிட்டதால் மனிதன் மரமாகி விட மாட்டான்.

**“புரியவில்லை
புல்வெளி ரகசியம்
பச்சையம்”**

என்றொரு ஹெக்கூ. பூமியின் ரேராமங்களாய் புற்கள் படர்ந்திருப்பது அழகு. பூமிக்குப் பெருமை. புல்வெளியைக் கவிஞர்கள் ஹெக்கூவாக்கியிருந்தாலும் கவிதையாக புனைந்திருந்தாலும் கவிஞரின் பார்வை வித்தியாசமானது. புல்வெளி ரகசியம் புரியவில்லை என வியக்கிறார். வியக்கச் செய்கிறார். கவிஞருக்கு இயற்கையின் மீதுள்ள காதலுக்கு இந்த ஹெக்கூ போல தொகுப்பில் பல உண்டு. முந்தைய தொகுப்புகளிலும் ஏராளம் காணக்கிடைக்கின்றன.

இலங்கையில் அமைதியற்ற வாழ்க்கை. எப்போதும் கலவரம். எந்நேரமும் குண்டு வெடிப்பு. மக்கள் மனத்தில் நிரந்தர பீதி. குண்டுகளுக்கு குழந்தைகளும் விதிவிலக்கல்ல. சமீபத்தில் செஞ்சோலை என்னும் ஆதரவற்ற குழந்தைகளின் வாழ்விடத்தில் இலங்கை இராணுவத்தினர் தாக்கி குழந்தைகளைக் கொன்றனர். இச்சம்பவம் உலகத்தை இடியென தாக்கியது. இதயமுள்ளவர்களை உலுக்கியது.

குழந்தைகளைக் கலக்கியது. ஆனாலும் அவர்களை 'சுதந்திர தாகம்' வாழச் செய்கிறது. இச்சுழலை மையமாக்கிக் கவிஞர் எழுதிய ஹெக்கூ.

**“குண்டுகள் சத்தம்
பதங்கி வாழும் குழந்தைகள்
சுதந்திர தாகம்”**

நல்ல ஹெக்கூ எழுத வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் நல்ல கருத்துகளை மானுட நேயத்துடன் சொல்ல வேண்டும் என்னும் கவிஞரின் நிலைப்பாட்டுக்கு இது சான்று.

காரல்மார்க்ஸ் ஒரு மாபெரும் சிந்தனையாளர். சமத்துவம் என்பதே அவர் கோட்பாடு. அவர் எழுதி உலகுக்கு அளித்த அழியா செல்வம் மூலதனம்.

**“மனிதம் சிறக்க
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்
மூலதனத்தோடு மார்க்ஸ்”**

என்னும் ஒரு ஹெக்கூ மூலம் பல சிந்தனைகளை விரியச் செய்கிறார். மார்க்ஸைப் பெருமைப்படுத்துகிறார். சிந்தனையாளன் சாவதில்லை என்கிறார். நல்ல நாலுக்கு அழிவில்லை என்கிறார். மார்க்ஸின் கொள்கையைக் கூறி தன் கொள்கையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வரலாற்று பின்புலத்தோடு எழுதப்பட்ட நல்லதொரு ஹெக்கூ. இந்த ஹெக்கூ

**“காரல் மார்க்ஸின்
மூனைதானம்
மூலதனம்”**

என்னும் கு. அ. தமிழ்மொழியின் ஹெக்கூவை நினைவுட்டியது.

தாலாட்டு குழந்தையை மகிழ்விக்கும். மயங்கச் செய்யும். கேட்பவரைக் கிரங்கடிக்கும். ஆனால் கவிஞர்

**“தாலாட்டுப் பாட
மகிழ்ச்சியானது
கருவறை”**

என்கிறார். ஒரு தாலாட்டு பெற்ற தாயின் கருவறையை மகிழ்ச்சியிலாழ்த்தும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் உள்ள தொப்புள் கொடி உறவைக் கூறும் வைக்கூடியது.

“குழந்தைக்குத் தெரிந்தது
அம்மாவின் வேர்வை வாசம்
நடவ வயல்”

என்னும் இக்கவிதையின் மூலம் தாய், சேய் உறவையும் அம்மாவின் உழைப்பையும் குறிப்பிட்டுள்ளது. கவிஞரின் வைக்கூடிய வாசம் நன்கு வீசியுள்ளது. தொடர்ந்து

“ஓயாத சத்தம்
ஆழ்ந்த உறக்கம்
உழைப்பானி”

என ஓர் உழைப்பாளியின் நிலையையும் வைக்கவாக்கியுள்ளார். வைக்காவின் முதல் தொகுப்பு 1984ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இன்று வரை இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட தொகுப்புகள் வந்துள்ளன. வைக்கூத் தொகுப்புக்கான தலைப்புகளே கவித்துவமாக இருக்கும். அத்தலைப்புகளை வரிகளாக்கி கவிஞர் ஆரிசன் சில வைக்கூக்கள் எழுதியுள்ளார்.

“கோடை வெப்பம்
நனைய.. நனைய.. மழை
இன்று பெள்ளையி”

□

“மழையின் வருகை
குழந்தைகள் நிறைந்த வீடு
வானவில் சுறைர”

என்னும் வைக்கூக்களில் தலைப்புகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. கவிஞருக்கு வைக்கூடும் மீதுள்ள ஆவலையும் ஆர்வத்தையும் அறிவையும் இவை காட்டுகின்றன.

வன்முறை நாட்டில் வீர்யமாக வளர்ச்சிப் பெற்றுள்ளது. அழிவுகளை உண்டாக்குகிறது. வன்முறையை ஒழிக்கவும் வன்முறையாளர்களை அழிக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கவிஞரின் வைக்கூடு வெள்ளுக்கான காரணத்தை எடுத்துச் சொல்கிறது.

“காய்ந்த நிலம்
கையில் ஆயுதம்
முளைக்கிறது வன்முறை”

உழைப்பிற்கும் பிழைப்பிற்கும் வழியில்லாத நிலையிலேயே வன்முறை பிறக்கிறது என புதுமுறையில் வன்முறையை வளராமல் செய்ய வலியுறுத்துகிறார்.

மேல்சாதியினரால் தலித்தியமும் ஆண் சமூகத்தால் பெண்ணியமும் பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. இதனால் இரண்டு இயங்களுக்கும் கவிஞர்கள் குரல் கொடுக்கின்றனர். கவிஞரும் வைக்கூடு வாயிலாக ஆதரவு கரம் நீட்டியுள்ளார்.

“சுந்தல் பறக்க
அதிர்ந்தது பறை
பெண்ணடிமை மீறல்”

இதில் இருவருக்குமான குரல் உள்ளது. தலித் பெண்கள் இரண்டு நிலைகளில் போராட வேண்டியதை உணர்ந்து எழுதியுள்ளார்.

மக்கள் கிராமத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்து நகரத்தை நோக்கியே செல்கின்றனர். நகரத்தின் நெருக்கம் அதிகமாகிய படியேயுள்ளது. சாலைகளில் காற்றுப் பயணிக்கவும் வழியில்லை. நெருக்கடிக்கான தீர்வு மேம்பாலம். அரசு முயற்சியால் மேம்பாலங்கள் பல உயர்ந்து காட்சியளிக்கின்றன. கவிஞர் இந்நிலையைத் தொடரும் வைக்கூடு வெள்ளுக்கான காரணத்தை எடுத்துச் சொல்கிறது.

“சாலை நெருக்கடி
தவிர்த்துப் பறக்கிறது
மேம்பாலம்”

கவிஞர் குறிப்பிட்டது போல மேம்பாலம் மட்டுமல்ல மக்களும் பறக்கிறார்கள். ஹைக்கூக்களில் இவ்வாறான புதிய சிந்தனைகள் காணப்படுவது ஹைக்கூவை ஆரோக்கிய பாதையில் கொண்டு செல்லும் என்னும் நம்பிக்கையளிக்கிறது.

ஹைக்கூ இயல்பானது. ஹைக்கூவை படைக்கும் கலை ஆரிசனுக்கு இயல்பாக கை வருகிறது. குறைவான சொற்களில் நிறைவான ஹைக்கூக்களைப் படைத்துள்ளார். சொற்களைத் தேர்விப்பதில் சிறப்புக்கவனம் செலுத்தியுள்ளார். ஹைக்கூக்களிலும் சொற்களை அழகாகக் கையாண்டுள்ளார். ஹைக்கூக்களில் இயற்கையைப் பாடுவது ஒரு கலை. கவிஞர் இயற்கையைப் பாடுவதில் வல்லவர் என்னும் இயற்கையோடு சமூகத்தையும் ஹைக்கூவில் இயற்றி அளித்துள்ளார்.

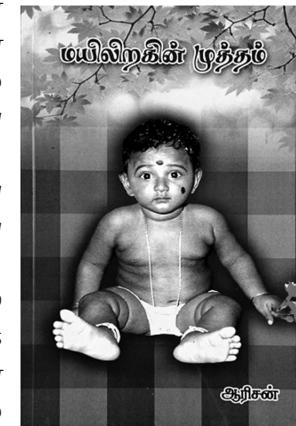
ஹைக்கூ தமிழ் மண்ணுக்கு ஏற்றதல்ல என்னும் எதிர்ப்புக்கு ‘புல்வெளி ரகசியம்’ விடையளிக்கிறது. கவிஞர் தமிழ் மண்ணின் வாசனையை, தமிழ் மக்களின் வாழ்வை ஹைக்கூக்களில் எழுதி தமிழ் ஹைக்கூவாக்கியுள்ளார். கவிஞர் ஹைக்கூவை படைப்பதில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது பாராட்டுக்குரியது எனினும் ஹைக்கூவை ஒரு புதிய தளத்தில் கொண்டு செல்ல முயற்சித்திருப்பது வரவேற்பிற்குரியது. புல்வெளி ரகசியத்திலுள்ளவெளாரு ஹைக்கூவும் கவிஞரின் இம்முயற்சிக்கு சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. ஹைக்கூவை வளரச் செய்து தன்னையும் மெருகேற்றி வருகிறார் கவிஞர் ஆரிசன். வாழ்த்துகள்.

“படைப்புகளில்
பிரமிக்கச் செய்கிறது
புல்வெளி ரகசியம்”

★★★ ★★★ ★★★

மயில்றக்கு முத்தும்

இலக்கியத்தில் பல வகைகள் உண்டு. குழந்தைப் பாடல்கள் அவ்வகையில் ஒன்று. இதிலும் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று குழந்தைகளுக்காக பாடுவது. இரண்டாவது குழந்தைகளையே பாடுவது. குழந்தைகளுக்காக பாடியது ஒரு காலம். பாடப்பட்டும் வருகிறது. குழந்தைகளையே பாடும் கலை சமீபங்களில் நீள்கிறது. பள்ளிக் குழந்தைகளை மையப்படுத்தி கவிஞர் பழ.புகழேந்தி தந்த தொகுப்பு ‘கரும் பலகையில் எழுதாதவை’. வீட்டுக் குழந்தைகளைப் பாடுபொருளாக்கி ‘இனிது’ என்னும் தொகுப்பை பொன்.குமார் எழுதியுள்ளார். குழந்தைகளின் பிரபஞ்சத்தை முன்மொழியும் விதமாக உள்ளது ‘விள்ளுப்பரம்’ சரவணனின் ‘ஓவியத்தில் பறக்கும் வண்ணத்துப்பூச்சி’ வளர்ந்த குழந்தையின் மன்றிலையைக் காட்டுகிறது கு.ரா.வின் ‘குழல்+யாழ் = குழந்தை’. இத்தொகுப்புகள் எல்லாம் புதுக்கவிதைகளால் இடம் பெற்றதாகும். ஹைக்கூவிலும் இம்முயற்சித் தொடர்ந்துள்ளது.

ஆரிசன்

குழந்தைகளை ஹைக்கூக்களால் படம் பிடித்துக் காட்டி ‘சிரிப்பின் முகவரி’ என்றார் ந.க.துறைவன். குழந்தைகளைப் பெரியவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் வசீரன் ‘குட்டியூண்டு’ என்னும் தொகுப்பை

அளித்துள்ளார். புதுக்கவிதை, வைக்கூ, குழந்தைப் பாடல்கள் என்னும் தளங்களில் இயங்கி வரும் கவிஞர் ஆரிசனும் வைக்கூவில் குழந்தைகளைப் பாடியுள்ளார். 'மயிலிறகின் முத்தம்' என்னும் தொகுப்பை அதற்கெனத் தந்துள்ளார்.

நிலவு நாள் பட நாள் பட மெல்ல மறைந்து வருவதும் பின்னர் வளர்ந்து வருவதும் இயல்பு. இயற்கை. மக்கள் தேய்பிறையை விரும்புவதில்லை. தேய்பிறையில் எக்காரியத்தையும் செய்வதில்லை. தேய்பிறையில் பிறந்த குழந்தை வளரவேச் செய்யும் என்கிறார்.

**"தேய்பிறையில் ஜனனம்
வளர்ந்து சிரிக்கிறது
குழந்தை"**

குழந்தையைக் காட்டியதுடன் தேய்பிறையின் மீதிருந்த களங்கத்தைப் போக்கியுள்ளார். தேய்பிறையில் தொடங்கினால் காரியம் தடைப்படாது என்கிறார். மூடநம்பிக்கையைத் தகர்த்துள்ளார்.

குழந்தை வளர்ப்பு என்பது ஒரு நல்ல கலை. ஓர் இனிய அனுபவம். நுணுக்கமாக கவனித்தால் வளரும் குழந்தையிடம் மாற்றம் தெரியும். மல்லாந்து படுத்திருந்த குழந்தை கவிழ்த் தொடங்கி பின் தவழ்ந்து தடுமாறி எழுந்து நின்று மெல்ல அடி எடுத்து வைக்க முயற்சிக்கும். குழந்தை வளர்ச்சியில் முக்கிய கட்டம் இது.

**"எட்டி அடி வைத்து
மகிழ்ச் செய்தது குழந்தை
கையில் நடை வண்டி"**

குழந்தை மெல்ல நடக்கத் தொடங்கியதும் பெற்றோரிடம் ஒரு மகிழ்வு ஏற்படும். கவிஞர் இந்த வைக்கூ மூலம் தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வாசிப்பவரையும் மகிழ்ச் செய்துள்ளார்.

நோய்க்குப் பல காரணங்கள். முதன்மையானது உடல் உழைப்பு இல்லாதது. போதிய பயிற்சி கிடையாதது.

முதியோர்களையே நோய் வாட்டி வதைக்கிறது. ஆட்டி படைக்கிறது. குழந்தைகளை நோய் பெரும்பாலும் நெருங்குவதில்லை. காரணம் அது ஒடி விளையாடும் வயது.

**"நோய்க்கு மருந்தை
குழந்தை சொன்னது
ஒடி விளையாடு"**

குழந்தையை ஒரு மருத்துவராகக் காண்பித்துள்ளார். அனைவரையும் ஒடி விளையாடு என்கிறார். 'ஒடி விளையாடு பாப்பா' என பாரதி பாடியது நினைவிற்கு வருகிறது.

பெண்ணிற்குப் பல பருவங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு பருவத்திலும் ஒவ்வொரு சிறப்புண்டு. தாய்மை என்பது மிக முக்கியமானது. எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஒரு பெண்ணுக்கு பெருமையே தாய்மையை அடைவதேயாகும். தாய்மை என்னும் பட்டத்தை அளிப்பதே குழந்தையோகும்.

**"அம்மாவை உச்சரித்து
கருப்பையை புனிதமாக்கியது
குழந்தை"**

அம்மா என்று குழந்தைத் தாயை அழைக்கும் போதே கருப்பைப் புனிதமடைகிறது என்கிறார். ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் குழந்தை அவசியம் என்கிறார். குழந்தையே ஒரு பெண்ணை முழுமையடையச் செய்கிறது என்று குழந்தையை பெருமையடையச் செய்கிறார். குழந்தையைப் போற்றுகிறார்.

**"தூங்கும் மழைலை
இகையோடு ஆடியது
தூளி"**

என்பது ரசிப்பிற்குரியது.

**"விரல் சூப்பி
பசியாறியது மழைலை
அலுவலில் தாய்"**

என்பது சிந்தனைக்குரியது.

குழந்தைகள் குறித்த வைக்கூக்கள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் சில ஹைக்கூக் குழந்தைகளும் உள்ளன. பொதுவான தளத்தில் இயங்கியுள்ளன.

“வெள்ளமின்றி
தெருவில் நிற்கிறது
காகிதக் கப்பல்”

என்பது பொதுவானது. குழந்தைகளுக்காக எழுதியதாகவும் உள்ளது. மழை வந்தால் வெள்ளம் வரும். வெள்ளம் வந்தால் குழந்தைகள் கப்பல் விட்டு விளையாடுவார்கள். வெள்ளம் வராமல் கப்பல் நிற்கிறது என்று வருத்தப்படுகிறார். கப்பல் கவிழ்ந்தது போல கவலைப்படுகிறார். ஏசு மக்களுக்காக பாடுபட்டார். மக்களுக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டார். உயிரையும் விட்டார். இன்று வரை சிலுவையில் அறையப் பட்ட நிலையிலேயே உள்ளார். ஏசுவிடம் பிரார்த்திக்கின்றனரே தவிர ஒருவரும் இறக்கி விட முயற்சிக்கவில்லை. அவரின் நிலையை உணரவில்லை.

“சுகமளிக்கும் கூட்டம்
வலியோடு இருந்தார்
சிலுவையில் ஏசு”

ஏசுவிற்காக இரக்கப்பட்டுள்ளார். இரக்கப்படச் செய்துள்ளார். ஏசுவின் வலியை உணரச் செய்துள்ளார். ஏசுவின் பெயரால் சுகமளிக்கும் கூட்டம் நடத்துபவரையும் சாடியுள்ளார். அவர்களும் ஏசுவைக் கண்டு கொள்ளவில்லை என குற்றம் சாட்டியுள்ளார். ஆயினும் நோயுற்றவரை சுகமளிக்கும் கூட்டம் குணப்படுத்த முடியாது என்பதே உண்மை.

“நெருப்பின் தயவு
வளைந்து வாழ்வாகிறது
இருப்பு”

என்னும் ஹைக்கூக் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. நல்ல ஒரு செய்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நெருப்பு இல்லாவிட்டால் இரும்பாகவே இருந்திருக்கும். நெருப்பே வாழ்வளித்துள்ளது

என்கிறார். நெருப்பைத் தண்டனையாகக் கருதாமல் தயவாகக் கருதியிருப்பது கவிஞரின் பக்குவப்பட்ட மனத்துக்குச் சான்று. குறியீடாகவும் உள்ளது. மனித வாழ்வு சிறப்படைவதற்கு அனுபவங்களே காரணம் என்கிறார்.

ஒரு கவிஞரனுக்கு சமூகக் கடமைகள் உண்டு. நடக்கும் அநியாயங்களை, குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய பொறுப்பும் உண்டு. மக்களில் ஒருவராக இருந்து மக்களுக்கு உணர்த்துவது கவிஞரின் குணங்களில் ஒன்று.

“தகவல் தொடர்பு
ஊழலின்றி செய்தது
பறவையினம்”

என்னும் ஹைக்கூ அவ்வகையில் அமைந்துள்ளது. பறவையினத்தைப் போற்றி மனித இனத்தை இழிவுப் படுத்தியுள்ளார். தகவல் தொடர்புத் துறையில் நடந்த ஊழலை மறைமுகமாக அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். மக்களுக்கு ஒரு கவிஞராக ஒரு ஹைக்கூ மூலம் தகவல் தந்துள்ளார்.

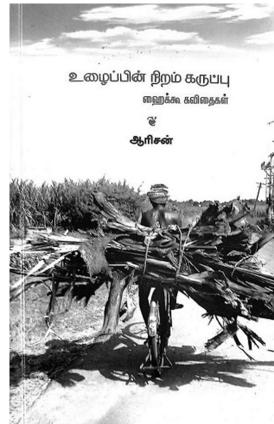
கவிஞர் ஆரிசன் ஒரு நல்ல ஹைக்காவாளர். ஹைக்கூத் தொகுப்புக்களைத் தந்ததுடன் தொடர்ந்து ஹைக்காவில் இயங்கி வருபவர். அவரின் ஹைக்கா அனுபவம் நன்கு கைகொடுத்துள்ளது. கூடுதலாக குழந்தைகளின் மீது கவனம் செலுத்தியுள்ளது இத்தொகுப்பின் சிறப்பம்சமாகும். குழந்தைகள் மீதான பிரியத்தையும் ஹைக்கா மேலான பற்றையும் இத்தொகுப்பின் வழி உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு சமூக ஆர்வலர் என்னும் நிலையிலிருந்தும் விலகாமல் உள்ளார். இடையிடையே பகுத்தறிவான கருத்துக்களையும் பரப்பியுள்ளார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும் விரவியுள்ளார். ஹைக்காவில் மென்மையான சொற்களையே பயன்படுத்தி தன் மனம் மென்மையானது என வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வடிவம் ஹைக்கூக்கு ஏற்றவாறு செறிவாக உள்ளது. ஹைக்கா உலகில் ஆரிசனின் பங்கு தவிர்க்க முடியாததாகும். அவரின் ஹைக்கா பயணம் தொடர வாழ்த்துக்கள்.

★★★ ★★★ ★★★

உழைப்பின் நிறம் கருப்பு

சாதனையாளர்களுடன் ஒரு சந்திப்பு என்னும் ஒரு நேர்காணல் தொகுப்பை வாசிக்கும் வாய்ப்பை அதன் தொகுப்பாளர் 'தாழம் பூ' சிற்றிதழ் ஆசிரியர் எம்.எஸ்.கோவிந்த ராஜன் தந்தார். நேர்காணலில் இலக்கியவாதிகள் பலரிடம் தொடுக்கப்பட்ட வினா வைக்கூ பற்றியதாகும். ஒவ்வொருவரும் வைக்கூவை வரவேற்றி பேசி இருந்தாலும் கவிஞர் மன்னை பாசந்தியின் பதில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. "தற்போது 5 லட்சம் வரை வைக்கூ கவிதைகள் பற்பல கவிஞர்களால் வெளிவந்துள்ளன. இன்னும் ரஆண்டுகளில் அது பன்மடங்ககாக உயர்ந்து 30 லட்சம் வைக்கூ கவிதைகளாக உருவெடுக்கும் என்று வைக்கூ திறனாய்வாளர்களின் கருத்து" என்று வைக்கூ குறித்து கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். இது உண்மையே என்று சமீபத்தில் வெளியாகும் வைக்கூக்கள் உறுதிப்படுத்தி வருகின்றன. வைக்கூத் தொகுப்புகளும் வெளியாகிக் கொண்டே உள்ளன. கவிஞர் ஆரிசனும் 'உழைப்பின் நிறம் கருப்பு' என்னும் தொகுப்பை உலகிற்கு அளித்துள்ளார்.

கவிஞர் ஆரிசன் வைக்கூ முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறார். வைக்கூவுடன் தொடர்ந்து பயணித்து

வருவதுடன் வைக்கூவையும் பயணிக்கச் செய்கிறார். புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள் பல தந்திருப்பினும் குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள், நட்சத்திர தாகம், புல்வெளி ரகசியம், மயிலிறகின் முத்தம் ஆகிய நான்கு வைக்கூத் தொகுப்புகளைத் தந்து உலகிற்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். 'உழைப்பின் நிறம் கருப்பு' என்னும் கவிஞர் ஆரிசனின் இத்தொகுப்பு குறுஞ்செய்தி மூலம் 2012 ஆம் ஆண்டு முழுக்க வெளியானவை ஆகும்.

கவிஞர் ஆரிசன் குறுஞ்செய்தி வாயிலாக தினசரி பல்வேறு கவிஞர்களுக்கும் ஒவ்வொரு வைக்கூவை அனுப்பி வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். வரவேற்பையும் பெற்றார். விமர்சனத்தையும் எதிர் கொண்டார். தினசரி ஒரு வைக்கூவை வெளியிட்டதுடன் நில்லாமல் அக்கவிதைகளைத் (வைக்கூக்களை) தொகுத்து ஒரு தொகுப்பாக்கித் தந்திருப்பது வரவேற்பிற்குரியது. பாராட்டுக்குரியது.

**"ஆரவாரமின்றி
அமைதியாய் தகவல் பரிமாற்றம்
குறுஞ்செய்தி"**

குறுஞ்செய்தியைப் பற்றிய விளக்கமாக உள்ளது. அமைதியாய் தகவல் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தாலும் பரிமாறப்பட்ட தகவல் வாசிப்பவரை அமைதியாக இருக்க விடாது. உள்ளம் அலைபாயவே செய்யும். கவிஞர் குறுஞ்செய்தியைப் பயன்படுத்தி வைக்கூக்களைப் பரிமாறியுள்ளார். பசியாற்றச் செய்துள்ளார்.

வைக்கூவைக் கவிஞர் குழந்தையின் சிரிப்புடன் ஒப்பிட்டுள்ளார். வைக்கூவை ரசிக்கச் செய்துள்ளார். இத்தொகுப்பிலுள்ள வைக்கூக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குழந்தையாக உள்ளன. வாசகரிடத்தில் உறவாடுகின்றன.

வைக்கூவிற்கு பல இலக்கணங்கள் ஐப்பானில் உண்டு. ஐப்பான் இலக்கணங்கள் அத்தனையும் தமிழில் பின்பற்றப் படவில்லை எனினும் மூன்றடி மட்டும் கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது. குறுகிய அதன் வடிவமும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஹைக்காவின் சிறப்பான அம்சம் குறுஞ் செய்தி வழி அனுப்புவதற்கு ஏற்றதாகும். குறுஞ் செய்தி வாயிலாக தொடக்கக் காலத்தில் செய்திகள் அனுப்பப்பட்டு வந்தன. செய்திகளுக்கு மாற்றாக ஹைக்காவை அனுப்ப முடிவெடுத்து முதன் முதலில் ஒரு ஹைக்காவை 2004 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அனுப்பினார் பொன்.குமார். அந்த ஹைக்கா

**“உச்சி வெயில்
இடுப்பில் சுமக்கிறான்
குடத்தில் குரியன்”**

(ஆதாரம் இதழியல் வளர்ச்சியில் குறுஞ் செய்தி இதழ்) குறுஞ் செய்தி வழி அனுப்புவதற்கு ஹைக்கா மிகவும் பொருத்தமான வடிவம் என்பதும் ஒரு காரணம். அதன் பிறகு கவிஞர் கன்னிக்கோவில் ராஜா, கவிஞர் கொள்ளிடம் காமராஜ் ஆகியோரும் பிற கவிஞர்களின் ஹைக்காக்களை அனுப்பி வந்தனர். அவை தொகுப்பாகவும் தொகுக்கப்பட்டன. தனிநபர் ஒருவரே தினமும் ஹைக்காக்களை அனுப்பி அதைத் திரட்டி ஒரு தொகுப்பாக வெளியிட்ட பெருமை கவிஞர் ஆரிசனையே சாரும்.

கவிஞர் ஆரிசன் புதுக் கவிதை, ஹைக்கா என்று இரண்டு தளங்களில் இயங்கி வந்தாலும் ஹைக்கா மீது அலாதி பிரியம், அளவற்ற ஆசை, அதிகமான ஆர்வமும் கொண்டவர். அதனால் அவர் ஹைக்காக்களை மிகுதியாகவே படைத்து வருவபராக உள்ளார் என்பதற்கு இத்தொகுப்பு மேலும் ஒரு சான்றாக உள்ளது.

**“இறக்கைகளை அசைக்க அசைக்க
அருகில் வருகிறது
வானம்”**

தொகுப்பின் முதல் ஹைக்கா இது. வாசிப்பாளரிடையே நம்பிக்கை ஏற்படுத்தினாலும் கவிஞர் மீதும் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. கவிஞர்

**“எழுத எழுத
கை சூடி வருகிறது
ஹைக்கா”**

என்று என்னைத் தோன்றுகிறது. கவிஞருக்கு ஹைக்கா எழுதும் கலை நன்றாகவே கை வருகிறது. ‘கைக்கா’ என்று குறிப்பிடலாம். ஹைக்காவில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தனித்து இயங்கி வருகிறார். தனி அடையாளத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகிறார்.

ஹைக்கா என்பது கருத்துகளையும் உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் உடனுக்குடன் எடுத்துச்சொல்ல ஓர் அற்புதமான கருவியாகும். கவிஞர் ஹைக்கா என்னும் கருவியைக் கொண்டு சமகால பிரச்சனைகள் தொடர்பாக தன் உணர்வுகளை ஹைக்காவாக்கி இருப்பவற்றில் கவனத்தைத் தொட்டவை பல. அவையில் சுட்டிக் காட்டத் தக்கன சில.

**“அருந்த நீர் கேட்டனர்
கழுநீர் ஊற்றினர்
தீண்டாமை”**

□

**“டாஸ்மாக் அரசு
தலை குணிந்தது
குடியரசு”**

□

**“அம்புகள் தைத்த போதிமரம்
ரத்தத்தோடு புத்தர்
இலங்கை இனவெறி”**

□

**“கண்ணயர்ந்து போனான்
காயலாங் கடைக்காரன்
கல்லாப் பெட்டியில் ஓபாமா”**

□

**“உலகமய வலைக்குன்
சிக்கியது வங்கக் கடல்
மீனவர் படுகொலை”**

உள்ளூர் விவகாரம் முதல் உலக விவகாரம் வரை விவாதித்துள்ளார். விவாதத்திற்கும் வழி வகுத்துள்ளார். அநியாயங்களைக் கண்டு ஆவேசப்பட்டுள்ளார். ஆத்திரம் அடைந்துள்ளார். அதனால் இவர் ஹெக்கூக்களில் அங்கத்தொனியையும் காணமுடிகிறது.

**“புருக்கத்துடன்
எப்போதும் இருக்கிறார்
விசிறி சாமியார்”**

சிரிப்பை வரவழைத்தாலும் சிந்திக்கச் செய்கிறது. இவ்வாறு சிந்திக்கச் செய்யும் ஹெக்கூக்கள் தொகுப்பு எங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன. கவிஞர் ஆரிசன் இத்தொகுப்பு மூலம் ஹெக்கூவிற்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். குறுஞ்செய்திக்கும் புகம் சேர்த்துள்ளார்.

ஹெக்கூவாளர்களும் குறுஞ்செய்தியாளர்களும் கொண்டாட வேண்டிய தொகுப்பாக இத்தொகுப்பு உள்ளது. கவிஞர் ஆரிசனுக்கு என்று ஒரு வட்டம் இருக்கிறது. இத்தொகுப்பு அந்த வட்டத்தைத்தாண்டியும் வலம் வரும் வரம் பெற்றதாக அடையாளப்படுகிறது. ஹெக்கூ எழுதுவது ஒர் அனுபவம் எனில் ஹெக்கூ எழுதவும் ஒர் அனுபவம் தேவை.

**“வாழ்க்கையை எழுத
எப்போதும் தேவையாயிருக்கிறது
அனுபவம்”**

ஹெக்கூ எழுதுவதில் கவிஞர் ஆரிசன் அனுபவம் மிக்கவர் என்பதை அறியச் செய்துள்ளார்.

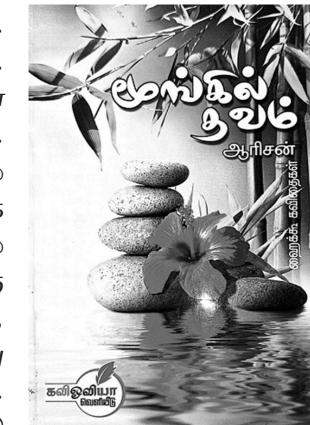
ஹெக்கூ படைப்பதில் முன்னணியில் முன் நிற்பவராக உள்ளார். அனுபவம் தொடர வேண்டும். ஹெக்கூக்கள் படைக்க வேண்டும். உழைப்பின் நிறம் கருப்பு என்று உணர்த்திய கவிஞர் ஆரிசனின் நிறம் சிவப்பு. காரணம் அவர் முற்போக்காளர். முற்போக்கு இயக்கத்தாளர்.

★★★ ★★★ ★★★

முங்கல் தவம்

ஹெக்கூ ஒரு தவம் என்பர். ஹெக்கூ எழுதுவது ஒரு வரம். ஹெக்கூ எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. ஹெக்கூக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது. ஹெக்கூத் தொகுப்புகளின் எண்ணிக்கையும் கூடிக்கொண்டே வருகிறது. ஒரு தொகுப்பிற்கு இருந்து ஹெக்கூக்கள், முன்னாறு ஹெக்கூக்கள், ஜிநாறு ஹெக்கூக்கள் என வந்தன. ஹெக்கூக்கள் தொடர்ந்து எழுதி வரும் கவிஞர் இரா.இரவி ஆயிரம் ஹெக்கூக்கள் அடங்கிய ‘ஆயிரம் ஹெக்கூ’ என்னும் ஹெக்கூத் தொகுப்பைபத் தந்துள்ளார். ஆண்டு 2014. கவிஞர் ஆரிசன் 2017ஆம் ஆண்டு ஆயிரம் ஹெக்கூக்கள் அடங்கிய ‘மூங்கில் தவம்’ என்னும் தொகுப்பை அளித்துள்ளார்.

கவிஞர் ஆரிசன் குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள் (2002), நட்சத்திரதாகம் (2003), புல்வெளி ரகசியம் (2007), மயிலிறகின் முத்தம் (2012), உழைப்பின் நிறம் கருப்பு (2013) என்னும் ஹெக்கூத் தொகுப்புகளைத் தந்துள்ளார். இத்தொகுப்பு களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த ஹெக்கூக்களுடன் புதியதாக எழுதிய ஹெக்கூக்களையும் சேர்த்து ஆயிரம் ஹெக்கூக்களாக்கி தந்துள்ள தொகுப்பே ‘மூங்கில் தவம்’.

வானம், நிலா, வண்ணத்துப்பூச்சி என வகைவகையாக பிரித்து வாசிக்க எளிதாக்கியுள்ளார். இறந்தவர்களை இருப்பவர்கள் வருடமொருமுறை நினைவுக் கூர்வர். சாமி கும்பிடுவர். சிலர் கல்லறைக்குச் சென்று அஞ்சலி செலுத்துவர். திருத்துவர்கள் கல்லறை திருநாள் கொண்டாடுவர். பூக்களைத் தாவுவர். அதனை

“நினைவு தினம்
பூக்களால் மணக்கிறது
கல்லறை”

என்றவாறு கவிஞர் ஓர் அருமையான வைக்கவாக்கியுள்ளார். ‘கல்லறை பூக்களால் மணக்கிறது’ என்பது கவித்துவமானது.

குருவியின் கூடு சிறியதாக இருக்கும். உள்பகுதியும் காற்றோட்டமாக இருக்காது. குளிர் காலத்தை விட கோடை காலத்தில் புழுக்கம் அதிகமாகவே இருக்கும்.

“குருவிக்கூட்டில் புழுக்கம்
சிறகசைத்து நேசிக்கிறது
பட்டாம்பூச்சி”

என்னும் வைக்கவில் புழுக்கமாக இருக்கும் குருவிக் கூட்டிற்கு பட்டாம்பூச்சி சிறகசைத்து விசிறி விடுகிறது என்கிறார். இக்கற்பனை ரசிப்பதற்குரியது.

“வேலைகேட்டுப் பேரணி
இரவில்
நட்சத்திர ஊர்வலம்”

என்னும் வைக்க கவிஞரின் சிவப்பு சிந்தனையைக் காட்டுகிறது. கவிஞர் முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். தொழிலாளர் தோழர்களுக்காக குரல் கொடுப்பது இவர் இயல்பு. நட்சத்திரங்களைக் காணும் போதும் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம் போவதாகவே கண்டு எழுதியுள்ளார்.

வானிலிருந்து பூமிக்கு மழை பெய்யும். பெண் கருப்பையிலிருந்து குழந்தை பிரசவமாகும். குழந்தை

பிறப்பதற்கு முன் பனிக்குடம் உடையும். கவிஞர் மழை பெய்வதையும் பெண்ணுக்குக் குழந்தை பிறப்பதையும் இனைத்து எழுதப்பட்ட வைக்கு

“பனிக்குடம் உடைந்து
குழந்தை சிரித்தது
மழையின் பிரசவம்”

மனத்திற்குள்ளும் மழை பெய்யச் செய்கிறது. கவிஞர் ஒப்பிட்டது சிறப்பு.

“கிளையில் பாம்பு
பொந்துக்குள் விளையாடுகிறது
குருவிக் குஞ்சு”

என்பது ஒரு நல்ல வைக்கு. கவிஞர் காட்சிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். குஞ்சு பாம்பை பார்த்ததா, பாம்பு குஞ்சை பிடித்ததா என்பதெல்லாம் வாசகளின் முடிவிற்கு விடப்பட்டுள்ளது. மனத்தை விட்டு அகலாமல் உள்ளது.

“காற்று அடிக்கிறது
கதை சொல்ல முடியவில்லை
கூடு திரும்பும் பறவை”

என்னும் வைக்கு கவிஞருக்கு பறவைகள் மீதுள்ள காரிசனத்தைக் காட்டுகிறது. காற்று அடிக்கும் வேளையில் கூட்டுக்கு பாதுகாப்பாக பறவை சென்றிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இதனால் கவிஞருக்கு கதை சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு வைக்கு எழுதியுள்ளார்.

“மரங்களின் நிழலில்
ஆறு கனைப்பாறுதே
சூடு தணிக்கும் நிழல்”

என்பது ஒரு வித்தியாசமான பார்வை. மரங்களின் நிழல் ஆறு மீது விழுவது இயற்கை. ஆனால் கவிஞர் நீரின் சூட்டைத் தணிக்கிறது என்கிறார். கவிஞரின் கற்பனை வைக்கவை அருமையான தாக்குகிறது. கோடையில் ஆறும் கொதிக்கும் என்கிறார்.

“நீச்சல் தெரிந்தும்
கரைசேர முடியவில்லை
மீன்கள்”

என்பது விடுகதை பாணியில் இருந்தாலும் சிறப்பு. சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. நீச்சல் தெரிந்தால் கரையேறலாம் என்பது மனிதருக்கு பொருந்தும். மீன்களுக்கு பொருந்தாது. கரையேறினால் மீன்கள் இறந்து விடும். நீரிலிருந்தால் மனிதர் இறப்பர். அவரவர் இருப்பிடமே அவரவருக்கு பாதுகாப்பு.

மரங்கள் சும்மா இருந்தாலும் காற்று விடுவதில்லை என்பது மாவோவின்தத்துவம்.

“அமைதியாய்
உதிர்ந்த சருகுகள்
கலவரக் காற்று”

என்பது கவிஞர் ஆரிசனின் வைரக்கூத்துவம். மரமோ, சுருகோ காற்றே அசைக்கிறது, ஆட்டுவிக்கிறது என்பது இயற்கை.

“அன்பைக் காட்டுகிறது
அப்பா அம்மா விளையாட்டில்
குழந்தை”

என்பதில் அன்பைக் காட்டியுள்ளார். அப்பா, அம்மா என்றால் அன்புதானே? விளையாட்டு என்றாலும் வெளிப்படுவது அன்புதானே?

களிமண்ணை நம்பியே மண்பாண்டம் செய்பவர்களின் வாழ்வு இருக்கிறது. களிமண்ணை சக்கரத்தில் வைத்து சுற்றி மண்பாண்டங்கள் செய்யும் அழகே தனி. மண்பாண்டம் செய்பவர்களின் கலையை அப்பொருள்களே பேசும். கவிஞர்

“குயவனின் வாழ்வை
குழந்து குழந்து பேசுகிறது
களிமண்”

என்கிறார். களிமண் குழந்தால்தான் பொருள் செய்ய முடியும். களிமண்ணுடன் கலந்த வாழ்வு மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வு.

விவசாயம் நாட்டின் முதுகெலும்பு. முதன்மையான தொழில். முக்கியமான தொழில். ஆனால் விவசாயத்தின் நிலை மிக மோசம். அதற்கு அரசும் ஒரு காரணம். அரசியலும் ஒரு காரணம். மழையும் ஒரு காரணம். மனிதர்களும் ஒரு காரணம். விவசாயம் நசிந்து போனதால் கிராமத்தின் ஆன்மா மூச்சிழந்து போனது. எனவே கவிஞர்

“பாடையில்
கிராமத்தின் ஆன்மா
விவசாயம்”

என விவசாயம் அழிந்ததால் கிராமத்தின் ஆன்மா இறந்து விட்டதாக தெரிவித்துள்ளார்.

நூலைப்படி என்று அறிவுரைக்கப்படுகின்றனர். மதுவைக் குடிக்காதே என்றும் அறிவுரைக்கப்படுகின்றனர். எந்த அறிவுரையையுமே மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நூலைப் படிப்பதில்லை. மதுவைக் குடிக்காமல் இருப்பதில்லை.

“வெறிச்சோடிய நூலகங்கள்
விடிய விடிய
மதுக்கடைகள்”

எனக் கவிஞர் தன் கோபத்தை வைக்கவாக்கியுள்ளார். மதுவே மக்களை வெகுவாகக் கவர்கிறது. மக்களை அடிமையாக்கு கிறது. நூலகங்கள் வெறிச்சோடி இருப்பதில் ஆச்சரியமல்ல. குடி குடியை மட்டுமல்ல உடலையும் கெடுக்கும் என்பதை உணர வேண்டும்.

ஊழல் பெருச்சாளிகளை ஒழிக்க முடியாது. ஒழிக்க முடியவில்லை. ஊழல் செய்பவன் ஒருநாளும் செய்யாமல் இருக்கமாட்டான். ஊழல் எப்படி செய்யலா மென்று திட்டமிட்டுக் கொண்டேயிருப்பான். விலைவாசி உயர்ந்தாலும் வானமே இடிந்து விழுந்தாலும் ஊழல்வாதிகள் தொடரவே செய்வர்.

“விலைவாசி உயர்வு
மாழல் வாழ்க்கை பாதிப்பில்லை
ஊழல்வாதிகளுக்கு”

எனக் கவிஞர் ஊழல்வாதிகளைச் சாடியுள்ளார். ஊழல்வாதி களுக்கு அது மாழல் வாழ்க்கை என விமர்சித்துள்ளார்.

“உள்ளர் மயமாக இருந்தபோது அவரவர்க்கான அடையாளம் இருந்தது. அவரவர்க்கான வாழ்வு இருந்தது. உலகமயமாக்கும் முயற்சியில் ஒரு தனித்தன்மையே இல்லாமல் போய்விட்டது. உண்மையிலேயே உலகமயம் என்றால் என்ன என பல்வேறு கவிஞர்கள் பல்வேறு விளக்கம் அளித்துள்ளனர். கவிஞர் ஆரிசனும் பல்விதமாக விளக்கம் அளித்துள்ளார். இருப்பினும்

“மஜ்ஜை உறிஞ்சி
எலும்பைத் துப்பும்
உலக மயம்”

என்னும் ஹெக்க மூலம் நான்கே சொற்களில் உலகமயம் என்றால் என்னவென்று புரியச்செய்துள்ளார். உலகமயம் மனிதர்களை உறிஞ்சவே செய்கிறது என்னும் உண்மையை வெளிச்சப்படுத்தியுள்ளார்.

மருத்துவர்களும் அதிகரித்து வருகின்றனர். மருத்துவ மனைகளும் அதிகமாகி வருகின்றன. வியாதிகளுக்கும் குறைவில்லை. எந்த வியாதிக்கு எங்கே போவதென்றே தெரியாமல் பல வியாதிகளுக்கு தீர்வு இல்லை. வசதி வாய்ப்பற்றவர்கள் மருத்துவமனையை நாடுகிறார்கள். அரசு மருத்துவமனைகளோ சிகிச்சை செய்வதேயில்லை. பணம் கைமாறினாலே வைத்தியம் செய்ய யோசிப்பார்கள். அரசு மருத்துவ மனையைத் தொற்றியுள்ள நோய்க்கு வைத்தியம் ஏது? யார் செய்வது? இச்சூழ்நிலையில்

“அனுமதி இலவசம்
சிகிச்சை தாமதம்
நோயுடன் அரசு மருத்துவமனை”

என ஆரிசன் எழுதியிருப்பது அரசின் கவனத்திற்குரியது. அரசு மருத்துவமனைகளை பிடித்துள்ள நோய்க்கு தீவிர சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். நோயுடன் அரசு மருத்துவமனை என்பது சரியான விமர்சனம்.

“விழிப்புணர்வின்றி மக்கள்
மேசையில் தூங்குகின்றன
கோப்புகள்”

என்னும் ஹெக்கவில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். மக்கள் முயற்சித்தாலே கோப்புகள் விழிக்கும் என மக்களுக்கு உணர்த்தியுள்ளார். மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

“நகராத கோப்பு
நகர வைத்தது
லஞ்சம் ”

என்று மொரு ஹெக்கவும் உள்ளது. லஞ்சம் மூலம் கோப்புகளை நகர வைக்கலாம் என்றும் ஒரு வழியைக் கூறியுள்ளார். இருப்பினும் விழிப்புணர்வே முதன்மை.

“சொந்த மண்ணில்
சுவாசிக்க முடியவில்லை
மரண ஒலத்தில் ஈழம்”

என ஈழத்தமிழர்களுக்காகவும் இதயம் கசிந்துள்ளார். ஈழ மண்ணில் ஈழத்தமிழர்கள் அமைதியாக வாழ முடியாத நிலை. சொந்த மண்ணில் சுவாசிக்க முடியாமல் ஈழ மக்கள் தவிப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

மூங்கில் தவம் என்னும் இந்த ஹெக்க தொகுப்பு மூங்கில் காடு போல ஹெக்க காடு என்று சொல்லும் அளவிற்கு ஆயிரம் ஹெக்கக்களைக் கொண்டதாகும். ஓர் அடர்த்தியான வனத்துக்குள் புகுந்து வெளியேறுவது போன்ற உணர்வையே ஏற்படுத்துகிறது. ஆயிரம் ஹெக்கக்களை ஒன்றாக ஒரே தொகுப்பில் வாசிப்பது ஓர் இனிய அனுபவம்.

விமர்சிக்கும் வேளை எதை விடுவது, எதை எடுத்துக்காட்டுவது என்னும் பிரச்சனை எழவேச் செய்கிறது. எனினும் சில மட்டும் பதங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. வடிவமைப்பிலும் வார்த்தைத் தேர்விலும் கவிஞர் ஆரிசன் கவனம் செலுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. இயற்கையையும் ஹெக்கவாக்கிக் காட்டியுள்ளார். சமூகப் பிரச்சனைகளையும் ஹெக்கவில் எழுதி சமூக அக்கறையுள்ள கவிஞர் என்பதை நிருபித்துள்ளார். கவிஞர் ஆரிசன் தன்னால் இயன்ற அளவு அனைத்து பொருள்களிலுமே எழுதியுள்ளார். ஹெக்க மீது கவிஞர் கொண்டுள்ள ஆர்வமே ஆயிரம் ஹெக்கக்கள்.

ஆயிரம் ஹெக்கக்கள் என்பது அசாத்திய சாதனை. கவிஞர் இரா.இரவிக்கு பின் கவிஞர் ஆரிசன். கவிஞர் ஆரிசனை மிஞ்சியவர் எவரும் இதுவரை இல்லை எனலாம். கவிஞர் ஆரிசனை ஹெக்க பிரியன் என அழைக்கலாம். ஆயிரம் ஹெக்கக்களைத் தாண்டி இரண்டாயிரம் ஹெக்கக்களைத் தர வேண்டும். கவிஞர் ஆரிசன் தருவார் என்னும் நம்பிக்கையும் ஏற்படுத்துகிறது கவிஞர் ஆரிசனின் 'முங்கில் தவம்' என்னும் ஹெக்கத் தொகுப்பு.

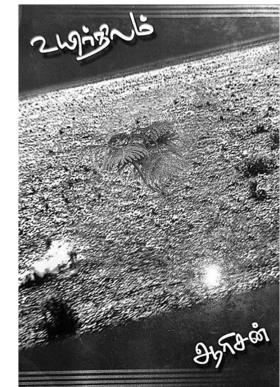
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

கவிதைகள்

உயிர் நிலம்

ஓரு படைப்பாளன் என்பவன் அனைத்து தளங்களிலும் இயங்க வேண்டும். இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்தையும் கையாள வேண்டும். குறிப்பாக கவிதை வகையில் மட்டும் பல பிரிவுகள் உண்டு. மேற்கத்திய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியானது புதுக்கவிதை. கிழக்கிந்திய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது வைக்கூ. எதிரெதிர் திசையில் இருந்து இறக்குமதியான இரண்டிலும் வல்லமைமிக்கவராக ஆரிசனை அடையாளப்படுத்தும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு ‘உயிர் நிலம்’. குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள், நட்சத்திர தாகம் என்னுமிரு வைக்கூத் தொகுப்புகளுக்கு பின் கவிஞர் தந்திருக்கும் தொகுப்பிது.

“வேலைக்குப் போய்த்
தொலைக்க வேண்டி
சமையலறையில் அரிசி பருப்போடும்
அஞ்சறைப் பெட்டியோடும்
பாடம் படிக்கவே
பழக்கப்பட்ட
எங்களுக்கு
மரத்துப் போகாமலே
இருக்கிறது
எப்பவும் மனசு”

என்னும் பெண் கவிதை பெண்ணுக்கானது. பெண்ணுரிமைப் பேசுவது. போதையிலே வாழ்க்கையைத் தொலைத்து அத்தனை ரணங்களோடும் மாங்கல்ய வேலியாக பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்போதும் அம்மாக்களின் குடையின் கீழ் அப்பாக்களே.. என்பதன் மூலம் பெண்ணடிமைத்தனம் தொடர்வதை சுட்டியுள்ளார். தொடர்ந்து

“இளம் வயதை
விழுங்கி விட்டிருந்தது
தலையின் நரைமுடிகளும்
பாதங்களின் வெடிப்புகளும்”

என்னும் பருவத்தின் சிறகுகள் வரதட்சனை தடையை பூடகமாக முன் வைக்கின்றது. கவிஞர் அடிப்படையில் ஒரு பெண்ணிய வாதியாகவே உள்ளார் என்பதற்கு ஆதாரங்களாகவே இக்கவிதைகள் உள்ளன.

தீபாவளி நாளின் பின்னிரவில் கவிதையிலும் வேறு விதமாக வரதட்சனையைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“காலையில்
அக்கா வீட்டுக்காரர்
அடம் பிடிச்சி வாங்கின
தங்கத்துல
கருகிப் போச்சு
அப்பாவின் தாலியிலிருந்த
கால் காசு எட்டும்
அடி நெஞ்சிலிருந்த
மாமாவின் சிம்பழும்”

என்றே சற்றே இதயத்தைக் கணக்கச் செய்கிறார்.

“சிக்கலான
வாழ் நிலைகளிலும்
எப்போதும்
மகிழ்ச்சியைத் தரும்
மழலைகளின் புன்னகை”

என்னும் புன்னகை வாசிப்பவரையும் மகிழ்ச்சியடையைச் செய்கிறது. இவ்வாறான சின்ன சின்ன பதிவுகளையும் மிக நுட்பமாய் பதிவு செய்துள்ளார். தொடர்ந்து

“பால் புட்டியின்
ரப்பர் முனையை
தாயின் மார்பென்று சூப்பி
பால் குடிக்கும் மழலைக்கு
குழந்தையிலிருந்தே
ஊட்டி வளர்க்கப்படுகிறது
போலியின் வல்லமை”

என்னும் போலியின் வல்லமை ரசிக்கத்தக்கது. ஓளி தோசை கவிதையில்

“காலையிலிருந்து
இரவு வரை
இரண்டு கைகளையும்
ஒங்கித் தட்டிக் கொண்டனர்
தங்களுக்குன்னேயே
டி.ஷி. பெட்டியின் முன்
அமர்ந்திருந்த
அத்தனை பேரும்”

என்னும் வேறுபாடுகளற்ற உறவு மூலம் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி முன் தொலைந்து போனவர்களைகண்டித்துள்ளார்.

“வீட்டுக்குன் வரும்
குட்டி நிலவை
பிடிக்கும் ஆவலுடன்
தரையில் தவழும்
குழந்தை
பிஞ்சக் கைகளில்
இறுக்கிப் பிடித்தும்
சிக்காமல் ஏமாற்றும்
ஒளி தோசை”

என்றே முதியது கவிஞரின் கவியுள்ளத்துக்குச் சான்று.

“கொள்ளி கைவத்தும்
பசியாற
விருப்பமின்றி
தொடர்ந்து
கொலைக்காரர்களின்
கையில் இருந்து
துவம்சம் செய்து கொண்டிருக்கிறது
ஸரத்தோடு வாழும்
ஒலைக் குடிசைகளை
ஆதிக்க வெறியெனும் தீவட்டி”

என்னும் ஆதிக்க வெறியோடு என்னும் கவிதையை கவிஞர் ஒரு வெறியோடு எழுதியுள்ளார். இதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் என கவிஞர் இனம் பிரத்துக் காட்டவில்லை. ஒலைக் குடிசைக்குள் வாழும் மக்கள் என அடையாளப்படுத்தி ஆதரவளிக்கிறார். தொடர்ந்து யுகங்களாக காதல் பயிர் கவிதையில்

“பிரபஞ்சமெங்கும்
ஜீவித்து வாழ
பிச்சை போட மறுக்கிறது
சாதி மதத்துடன் சேர்ந்த
அந்தஸ்து அநாகரீகங்கள்
யுகங்களாக”

என சாதி மதத்துடன் சேர்த்து அந்தஸ்து அநாகரீகங்கள் மீதான தன் எதிர்ப்புணர்வைக் காட்டியுள்ளார்.

“உச்சி வெயிலிலும்
மழை ஓய்ந்த குளிரிலும்
எங்கிருந்தாலும்
கட்டாயமாய்ச் சேர்க்க முடிகிறது
தன் இனத்தை”

என காக்கையின் இயல்புடன் தொடங்கிய ‘காக்கை தேசம்’ தனித்துவமிக்கது. காக்கையின் குணங்களை தொடர்ந்து கவிதைகளாக்கி முடிவில்

“காக்கைகளற்ற
தேசத்தை எண்ணி
சோர்ந்தே போகிறது
மனசு”

என தன் மனத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் கோடையின் பாடம் கவிதையிலும்

“வறட்சியின் போதெல்லாம்
நமக்கு நினைவு படுத்தி
பாடம் கற்றுத் தருகிறது
தாகத்துக்குத் தண்ணீர்
குடிக்கக் கல்லெறிந்த
காகத்தின் கதையும்
காக்காவின் குளியலும்”

என நன்றி பாராட்டியுள்ளார். இதில் காக்காவின் குளியலும் கடைப்பிடித்தலுக்குரியது. குறைவான நீரிருந்தாலும் காக்கை குளித்து விடும். இதையே அறிவித்துள்ளார்.

நீரின் அவசியத்தை, நீரின் பற்றாக் குறையை ‘தண்ணீய நெனச்சி’ மூலம் விவரித்துள்ளார். தலைப்பிலிருக்கும் வழக்கு கவிதையில் இல்லை.

“பூமியின் விரிசலெங்கும்
பாளம்....பாளமாய்த் தெரிகிறது
மனித மனங்களில்
சலனத்தின் பிம்பங்கள்”

என வறட்சியைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

உலகத்தை ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டு வரும் முயற்சி நடைபெறுகிறது. அதன் பெயரே உலகமயம்.

“மனிதன் தொலை தூர
கனவுகளோடு புறப்பட்ட
உழைப்பு மயத்தை
உறிஞ்சிக் கொடுக்கிறது
உகை மயம்”

எனக் கவலையுற்றுள்ளார் கவிஞர். மேலும்

“விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தையும்
விற்பனையாக்கும்
தனியார் மயமும்
தாராள மயமும்”

எனவும் வருந்தியுள்ளார். இம்மயங்கள் தேசத்தின் சுயத்தை,
ஸ்திரத்தன்மையை மெல்ல இழக்கச் செய்யும். எனினும்
இறுதியில்

“சமூக வாழ்வின்
இயற்கையின்
அத்தனை தளங்களையும்
அழித்து
வெல்ல நினைக்கும்
உயிர் நிலத்தை
அழித்தே தீரும்
மானுடம்
வீழும்
உலக மயம்”

என்னும் உறுதி பூண்டு நம்பிக்கைக் கொள்ளச் செய்கிறார்.
இக்கவிதையின் தலைப்பு எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே
நடக்க வில்லை என்பது. இது எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே
நடந்தது என்னும் கீதா உபதேசத்தின் எதிர்நிலை. இக்கவிதை
கவிஞரின் நிலையைத் தெளிவு படுத்துகிறது. இதைக் காவியின்
இருள் கவிதையும் உறுதிப்படுத்தியது.

“கோத்ராவில் ரயில் ஏரித்து
குஜராத்தில் அறுவடை
பிணக்குவியல்களோடும்
இன்னமும் தீராத மதப்பஸி”

எனக் கோபத்தை, கொந்தளிப்பைக் கவிதையாக்கியுள்ளார்.
மேலும்

“வேதங்களும்
உபநிடதங்களும்
மகாபாரத கிளைக் கதைகளுமாய்
மனிதர்களின் மனங்களுக்குள்
மதமாய் சாதிகளாய்
வேறூன்றி இருக்கும்
விஷ வித்து”

என்றெழுதி தொடரும் என்கிறார். பூமியின் வேர் மூலம்

“வெந்து போனவர்களுக்கும்
நொந்து போனவர்களுக்கும்
ஞாலைகச் சாறு கொண்டு
குணமாக்கத் துடிக்கும் போது
துணைக்கு வராமல்
பின் வாங்கிப் போகிறது
பித்தலாட்ட மனங்கள்
பூமிக்குள்
ஆழமாக பேறூன்றியுள்ள
நச்ச வேரை
பெயர்த்தெடுக்க
கையில் கடப்பாறையுடன்
நான்”

என நின்று பிறரையும் அழைத்துள்ளார். மனிதப் பிறவி
மற்றவர்க்கு உதவுவதே என்றறிவுரைத்துள்ளார். உழுதவன்
கணக்கு மூலம் உழவனுக்கு குரல் கொடுத்துள்ளார்.

“சிறுநீரகம் விற்றும்
உடல் உறுப்புகள் இழந்தும்
வயிற்றுக்குச் சோறிட
வழியின்றி
எலிக்கறி உணவும்
ஜீவிக்க உதவுகிறது
எப்போதேனும்”

என உழவர்துயரை விளக்கியுள்ளார். எனினும் வெள்ளம் மூலம் விவசாயிகள் வாய்க்கால்க்காக வெட்டி வீழ்த்துவதை, வீழ்த்திக் கொள்வதை கவலையுடன் கவிதையாக்கியுள்ளார்.

“வரப்புகளினுடே
பயிர்களின் ஜீவன்
சலனமின்றி செல்கிறது
வாய்க்கால் தகராறில்
இன்னமும்
எரிந்து கொண்டிருக்கிறது
கோபத்தின் நெருப்பு”

என ஒற்றுமையுடன் வாழ வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“உழைப்பாளிகளுக்கும் பகலின் வெப்பம் வழி
கட்டுமான தொழிலாளியின்
உழைப்பைத் தீய்க்கும்
பகல் வெப்பத்தில்
தீய்ந்து போகின்றன
முதலாளியின்
குறைந்த கவலி”

என ஆதரவளித்து முதலாளியத்தையும் சாடியுள்ளார்.

மனிதனுக்குக் கல்வி அவசியம். கல்வியே தெய்வம். கல்வி பெறாதவர் கல். கல்வி சிலருக்கு மறுக்கப்படுவதே கொடுமை. அவ்வாறு மறுக்கப்பட்ட பெண்ணின் கூற்றாக அமைந்துள்ளது ‘நானாக’ என்னும் கவிதை.

“அஞ்சாம் வகுப்போடு
நிறுத்தி விட்ட
என படிப்புக்கு
அம்மா, அப்பா நந்தியானார்கள்
தமிழிகளின் படிப்புக்கு
கல்யாணம் கை கழுவி
வாழ்கிறேன் அக்காவாக
பிறந்ததால்”

எனப் பெண்ணுக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டதையும் பெண் பாதிக்கப்பட்டதையும் எழுதியுள்ளார்.

“கவரயில்லா
பள்ளிக்கூடத்தில்
திறந்த வெளிக்காற்று வீசியும்
புழுக்கமாகவே இருக்கிறது
ஆசிரியர் நடத்தும்
பாடம்”

என வகுப்பு மாற்றம் மூலம் கல்வி நிலைய தரத்தை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

“பள்ளிக்குச் சென்ற பிள்ளை
வாத்தியார் பற்றாக்குறையால்
அடிக்கடி
வெறித்துப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது
வகுப்பறையில்
கரும்பலகையினை”

என்னும் வெற்றுப் பார்வை அரசின் மீதான விமர்சனம்.

“மழலையின்
முதல் மொழியை
ரசிக்கிறது
கரைந்து கவுயும் காகம்
துன்னி ஒடும்
புள்ளி மான்களுக்கு
பள்ளிக் கூடம்
சிறைக் கூடமாகிறது
சிதறிக் கிடக்கும்
பட்டாம்பூச்சிகளின்
சிறகுகளாய்
வகுப்பறைகள்”

என்னும் வரிகள் இன்னும் மழலையர் மீது திணிக்கப்படும் கல்வியை எதிர்க்கிறது. கல்வி குறித்து எழுதிய கவிதைகள் பாடங்களாகயுள்ளன.

அகிலத்தையே ஆள நினைக்கிறது அமெரிக்கா. ஆசைப்படுகிறார் அதிபர் புஷ். வளம் கொழிக்கும் நாட்டை யெல்லாம் வலைவீசி பிடிக்கிறது. இதற்குத் தற்போதைய பலி ஈராக்.

“பாலைவனமெங்கும்
புஷ்வின் எக்காளம்
தீக்குச்சி விழுந்தாலே
பற்றி எரியும் பாலைவனத்தில்
பறந்து திரிந்து வீச்கின்றன
குலை நடுங்கும் குண்டுகளை
வெள்ளை விமானங்கள்
கானல் நதியெங்கும்
தீயின் திராவகம்”

என அத்துமீறலை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். இக்கவிதையின் தலைப்பு சிவக்கும் வெள்ளை ரோஜா. இங்கு வெள்ளை என்பது குறியீடு. அமெரிக்காவைக் குறிக்கும்.

“அப்பாவின் மரணத்தை
அறியாமலே
பெய்தது
இரக்கமற்ற
வானத்தின் மழை”

என முடிந்த அப்பா அறியாத மழை நெகிழிச்சி. கவித்துவம் மிலிர்கிறது. கவிதையின் நீளம் நெருடல். நினைவில் நனையும் மழை கவிதை மழையின் அவசியத்தை எடுத்துரைக்கிறது. பச்சை வயல் கவிதையிலும்

“மேகத்துக்குள்
வேர் பிடித்து நின்றாலும்
கிளை பரப்பும்

**உக்கிரத்தோடு
பூமியை நனைக்கும் மழை”**

என மழைக் குறித்தே பதிவித்துள்ளார். இத்தொகுப்பின் இறுதிக் கவிதை செய்தித்தானும் தேதித்தானும். கவிக்கோ தலைமையில் வாசிக்கப்பட்டது.

‘உயிர் நிலம்’ என்னும் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் கவிஞரின் கோபத்தையும் கொந்தளிப்பையும் ஆற்றாமையையும் எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்துவதாயுள்ளன. கவிதைகளில் சொல்லலங்காரம் கிடையாது எனினும் கூட்டமாய் இருப்பதான் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. இதனால் தாக்கம் ஏற்படுத்துவதில் தடையுண்டாகிறது. உழவன், உழைப்பாளி, கல்வி, முதிர்கன்னி, சாதி, மதம், அநியாயம் என பாடுபொருள்கள் வாசகர்களுக்கு பழக்கமானதால் வாசிப்பில் விரைவு ஏற்படுகிறது. பாடப்பட்ட விதத்தில் ஒரு புதுமை உண்டு. புதிய பாடுபொருளை தொடுவதன் மூலமே ஒரு படைப்பாளி இலக்கிய உலகத்தில் நிற்க முடியும். நீடிக்க இயலும். மக்களுக்கு நெருக்கமானதாயிருப்பதால் ஒரு தோழமை உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. நிறைய படைப்பவர் என்பதற்கு சான்றாயுள்ளது உயிர் நிலம். எழுதியதையெல்லாம் தொகுப்பாக்கி விட்டாரோ என ஒரு தொய்வு ஏற்படுத்துகிறது. எனினும் கவிஞரின் சிந்தனைகள், எண்ணங்கள் மக்களை மேம்படுத்துவதாயிருக்கின்றன. மக்களின் பிரதிநிதியாய் நின்று மக்களுக்கு குரல் கொடுத்துள்ளார். சில வேளைகளில் போராளியாகவும் தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொள்கிறார். கவிதை கைவரப் பெற்ற அளவிற்கு கவிதை மொழி கவிஞருக்கு கைகூட வேண்டும். வெளிப்பாட்டிலும் கவிஞர் திறமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். கவிஞருக்குக் காலம் உதவும்.

★★★ ★★★ ★★★

மின்சாரப் புக்கள்

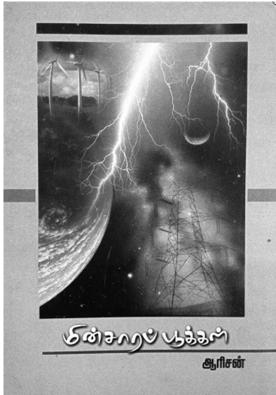
அம்மா, அப்பா, குழந்தை மழை, மரணம், காதல், பள்ளி என ஒரு பாடு பொருள் குறித்த கவிதைத் தொகுப்புகள் பல உண்டு. ஆனால் பணியாற்றும் துறை சார்ந்து பாடப்பட்ட தொகுப்பில்லை.

இலக்கியத்தில் அனுபவமிக்க கவிஞர் ஆரிசன் தான் பணியாற்றும் மின்துறை சார்ந்து எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பு 'மின்சாரப் புக்கள்'. மின்சார வேர்கள் என்னும் நாவல் மூலம் நீர் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்திட அணைகட்டும் பணியில் ஈடுபட்ட தினக்காலிப் பணியாளர்கள் பற்றி நாவலாசிரியர் குழந்தை வேலு எழுதியிருப்பது இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மின்சாரப் புக்கள் பொதுவானது.

மின்சாரம் பேசுவதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. கண்ணின் ஒளியே என்னும் முதல் கவிதை

“கார்மேகம் கலைந்து செல்ல
மின்னல் கண்சிமிட்டும்
பார் முழுதும் பரவசத்தில்
மின் சுக்தி ஒளியூட்டும்”

என மின்சாரப் புகம் பாடியுள்ளார். மின்னொளியே உலகை இன்று ஆள்கிறது. மின்சாரம் பேசுவதாக மற்றொன்று தனியார்

கழுகு. வருத்தத்தையும் நம்பிக்கையும் தற்பெருமையும் கூறுவதோடு அரசுக்கு எதிராகவும் குரல் எழுப்பியுள்ளது. தனியார் மயமாக்கலை முக்கியமாக எதிர்க்கிறது. 'தனியார் கழுகு' என்று தலைப்பிடிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“என் பெருமையை
சிறைக்குன் அடைக்கவும்
சிரச்சேதம் செய்திடவும்
சிறஞ் னிரித்துப் பறக்கிறது
கைராட்டையும் அதன்
பின்னான தனியார் பின்னொயாரின் முதலாளிகள்”

என நேசிப்பு மூலமும் மின்சாரத்தின் கூற்றாக தனியார் மயமாக்கல் வேண்டாம் என்கிறார். பொன் விழாக்களில் கவிதையும் மின்சாரமும் தன் புகமைத்தானே சொல்வதாக உள்ளது. மின்சாரத்துறை பொன்னிழா கண்டதையொட்டியே இத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

“பொன் விழா நிகழ்ச்சிக்கஞ்கான போட்டிகளின் அறிவிப்பும் அதற்கான நிகழ்வுகளுமே இக்கவிதைத் தொகுப்பு மலர்வதற்கான உந்து சுக்தியாகும்” என முன்னுரையிலேயே கவிஞரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பீனிக்ஸ் பறவையாய் கவிதையில்
அடிக்கடி இறந்து போகும்
என்னை உயிர்த்தெழு வைக்கும்
பீனிக்ஸ் பறவையாய்
எப்போதும்
மின்சார ஊழியர்கள்”

என்பது வித்தியாசமானது. துறை தொழிலாளர் பற்றி புகமுரைக்கிறது. இறத்தல் என்பது மின்தடையைக் குறிக்கிறது. அடுத்து 'பூமிக்கு இன்னொரு சூரியன்' மின்சாரம் என்பது எச்சரிப்பதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கான அறிவுரை எனவும் குறிப்பிடலாம்.

மின்சாரத்தில் Direct current, Alternate current என இருவகை உள்ளன. அதுபோல் கவிதைகளை மின்சாரம் நேரடியாக பேசுவதாகவும் மின்சாரத்தை கவிஞர் பாடியதாகவும் இரு வகைக் கவிதைகள் உள்ளன. மின்சாரத்தையும் ஓர் உயிராக்கி கவிஞர் பேசுவத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

‘மின்சாரப்பூக்கள்’ கவிதை இத்தொகுப்பில் ஒரு கவனத்திற்குரியது. இக்கவிதை மூலம் சமத்துவம் போதித்துள்ளார். மின்சாரத்திடம் கவிஞர் பேசுவதாக உள்ளது இக்கவிதை. கவிஞரின் கொள்கையும் இதில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

சரம் சரமாய் மின்சாரம், பூமிக்கு இன்னொரு சூரியன், காற்றாலைக் கண்ணியே ஆகிய கவிதைகள் கவியரங்கில் வாசிக்கப்பட்டவை. மூன்றிலும் மின்சாரத்தை போற்றியே பாடியுள்ளார். பூமிக்கு இன்னொரு சூரியன் என்பது அருமையான வாசகம். எடுத்துக்காட்டுக்குரியது. ‘காற்றாலைக் கண்ணியே’ என்பதும் நன்று.

“வெளிச்சம்
தந்த
மின்சாரத்தைக்
சுப்பிய கரத்தால்
வணங்கிடுவோம்”

என வாசகரையும் ‘இருளகற்றி’ மூலம் அழைக்கிறார். இது பொதுவாகவே உள்ளது. மேலும் ‘சூட்சமத்தில் மின்சாரம்’ என்னும் கவிதை மூலம்

“இருட்டு
திருட்டாக்களை
ஆயுதபாணியாக்கும்
வெளிச்சம்
நிராயுதபாணியாக்கும்”

என மின்சாரப் பலனை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டியுள்ளார்.

“நீ போடும்
ரப்பர் கையுறை மீது
மின்சாரக் கடிவாளம்
அடங்கி சிரிக்கும்”

என நிலைத்த வாழ்வுக்கு கவிதை மூலம் அறிவுரையும் வழங்கியுள்ளார். அவனின்றி கவிதையில்

“அவன் அன்றி
ஒர் அணுவும்
அசைவதே இல்லை – அதை
மின்சாரம் என்று சொன்னால்
மிகக்கே இல்லை”

எனகிறார். அவன் என்பது ஆண்டவன். ஆண்டவன் இருப்பதை நிருபிக்க முடியாது. ஆனால் மின்சாரம் இருப்பதை மெய்ப்பிக்க இயலும். எனவே அவனின்றி என்பதை விட மின்சாரமின்றி என்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

உயிர்க்குரல், சுற்றுச் சூழலில், கரண்டுக்காரன். ஒய்வுக்குப் பின்னும், வீடு முதல் வானம் வரை, கானலாகுமே ஆகியவை குழந்தைகளுக்கு மின்சாரம் குறித்து எழுதப்பட்டவை. மின்சாரத்தைப் பற்றிக் குழந்தைகளுக்கு அறியச் செய்துள்ளார். அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

மின்சக்திக்கு நிகராக எந்த சக்தியும் இல்லை. மின்சக்தியை நம்பியே அனைத்தும் இயங்குகிறது. மின்சக்தி தனி சக்தியாய் செயல்படுகிறது என்கிறார்.

“உனது தண்டவாளப் பயணம்
தடம் மாறாமல் தொடர்கிறது
தனிசக்தியாய்
தரணியின் சக்தியாய்”

என மின்சாரத்தை நிகரற்றது என்கிறார்.

கவிஞர் ஆரிசன் கவிதை புனையும் ஆற்றல் பெற்றவர். ஆற்றல் மிகு சக்தியை கவி ஆற்றலால் பாடியுள்ளார். கவிஞர் பணிபுரியும் மின்சார துறைக்கும் மின்சார ஊழியர்களுக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். இந்நாலை ரத்தமும் சதையுமான மின் ஊழியர்களுக்கும் பொறியாளர்களுக்கும் சமர்ப்பித்துள்ளது சுட்டத்தக்கது. பொன்விழா மின்துறை கண்டதையொட்டி இத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது எனினும் கவிஞரின் மிக முக்கியமான கோரிக்கையாக இருப்பது மின்துறை தனியார் மயமாக்கக் கூடாது என்பதாகும்.

ஓர் ஊழியராகவும் சமூக அக்கரையுள்ள மனிதனாகவும் இக்கோரிக்கையை ஆரிசன் முன்வைக்கிறார். இதற்காகவே மின்துறை பொதுத்துறையாகவே இருக்க விரும்பும் மாநில அரசுகளுக்கும் இந்நாலைச் சமர்ப்பித்திருப்பது அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கும் முயற்சியாகும். மின்துறை வரலாற்றிலும் கவிஞர் இலக்கியப் பயணத்திலும் இத்தொகுப்பு ஒர் அடையாளம். மின்துறை ஒளிரவும் கவிஞரின் படைப்பு வெளிச்சம் பெறவும் வாழ்த்துகள்.

ஒளிமணம் வீசுகின்றன - மின்சாரப் பூக்கள்.

★★★ ★★★ ★★★

வேட்கையின் நிழல்

‘குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள்’ முதல் ‘புல்வெளி ரகசியம்’ வரை ஏழு தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார் கவிஞர் ஆரிசன். வைக்கா, புதுக்கவிதை, பாடல்கள் என மூன்று தளங்களில் இயங்கி வருபவர். கவிதை எழுதுவதில் கை தேர்ந்தவர். கவியரங்கில் வாய் தேர்ந்தவர். கவியரங்கில் வாசித்தவைகளையும் எழுதிய சிலவற்றையும் இணைத்து கவிஞர் தந்துள்ள தொகுப்பு ‘வேட்கையின் நிழல்’ என்பதாகும்.

“புத்தக அறைக்குள்
புழுவாகி இருந்தேன்
நெளிதல்களுக்கிடையே
நிம்மதியற்று
சிந்தனையின்
சிறப்பு ஊர்வலங்கள் துவங்கினை”

என தொகுப்பைத் தொடங்கியுள்ளார். சிறப்பு ஊர்வலங்கள் என்பதை விட சிவப்பு ஊர்வலங்கள் என்னும் சொற்றொடரே பொருத்தமாக இருக்கும். தொகுப்பு முழுவதும் சிவப்பு சிந்தனைகளே விரவியுள்ளன. கவிதையின் தலைப்பு புத்தக அறைக்குள். ஒரு கவிஞரான ஆரிசன் ஒரு வாசிப்பாளராக தன்னை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

கவிஞரிடம் ஒரு தேடல் எப்போதும் உள்ளது. அத்தேடலே அவரைக் கவிதை எழுதத் தூண்டுகிறது. எழுத வைக்கிறது. தொடர்ந்து இயங்கச் செய்கிறது. இருண்மைக்குள் ஒளியில் வாழ்க்கையைத் தேடுங்கள் என்கிறார். 'எங்கே விதை' கவிதையில்

“அடிமையில் தேடு
விடுதலையின் தாகத்தை
சுரண்டவில் தேடு
சோசலிச உலகத்தை”

என்கிறார். அடிமையிலிருந்தும் சுரண்டவிலிருந்தும் மக்கள் விடுபட வேண்டும் என்கிறார்.

தெருவிற்கு ஒரு கல்விச்சாலை திறந்துள்ள போதும் தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கைக் குறையவில்லை. ஆலையில் சிக்கிய கரும்பாக அவஸ்தைப்படுகின்றனர். கருகும் அரும்புகள் கண்டு வருந்தியுள்ளார்.

“பிஞ்சப்பருவத்திலே
சதைகள் இறுகி
நிற மாற்றத்தோடு
சக்கைகளாகும்
நடைபிணங்களாய்
மழையின் வானம்”

பிரச்சாரத் தொனி இல்லாமல் ஒரு பிரச்சனையைப் பேசியுள்ளார். குழந்தைத் தொழில் ஒழிய வேண்டும் என்கிறார்.

“சிறகுகள் வளர்வதை
ரசிக்காமல்
உணராமல்
வெட்டிவிட விரும்புகின்றனர்
பெற்றோர்கள்”

என 'அடிமை வேர்கள்' கவிதையில் பெற்றோர்களை அறிவுறைத்துள்ளார். 'தொலைந்த வாழ்க்கை' கவிதையில் சித்தாள்களின் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

“ஆண் பெண்
பால் பேதமின்றி
வதையும் நடக்க
வன்புணர்ச்சி வக்ரங்கள்
புளித்துப் போக
அழுது அனுமதிக்கிறோம்”

சித்தாள்களைச் சில்லிஷும் செய்வதும் சீண்டிப் பார்ப்பதும் ஆண் மேஸ்திரிகள், கொத்தாள்கள் வழக்கம். பணியிடத்தில் பெண் சித்தாள்கள் சுகித்துக் கொண்டே பணி செய்ய வேண்டியுள்ளது. சித்தாள்கள் தொடர்பான பதிவுகள் இலக்கியத்தில் அரிதாகவே உள்ளன. இதுவொரு குறிப்பிடத்தக்க பதிவாகும்.

எங்களின் கருத்த வானமும் பெண்கள் பிரச்சனையைப் பேசியுள்ளது. குறிப்பாக வேலைக்குப் போகும் பெண்களைப் பற்றியதாக உள்ளது. தலைப்பே பெண்களின் நிலையை உணர்த்தியுள்ளது.

“ஆண்களின் தேசத்தில்
விடுதலைக்காகப்
பறந்து திரிகிறது
எங்களின் கருத்த வானம்”

எனப் பெண் சார்பாக குரல் கொடுத்துள்ளார். ஆண்களின் சீண்டலை எதிர்த்து மீறவுக்கும் வழிகாட்டியுள்ளார்.

மருமகள் கவிதையில் மருமகளை மறுமகளாக போற்றுவோம் என்கிறார். மருமகளை வதைக்கும் மாமியார் களைச் சாடியுள்ளார். ஒவ்வொர் ஆண்டும் உழவர் தினம் வருகிறது. உழவர் தினத்தைக் கொண்டாடவே ஒவ்வொருவரும் வாழ்த்துவர். போற்றவே விரும்புவர். கவிஞரோ

“பொங்கல் இனிக்கவும்
புழுதி மணக்கவும்
தேசத்தின்
முச்ச மண்டலம்

முனகாதிருக்கவும்
நோய் நாடி
நோய் முதல் நாடியை
உணர்ந்து
உழைப்போம்
உழவர் தினத்தைக்
கையில் ஏந்துவோம்”

என்கிறார். உழைக்க வலியுறுத்தியுள்ளார். உழைப்பே உயர்வு தரும் என்று உணர்த்தியுள்ளார். நோய் முதல் நாடியை உணர்ந்து தீர்வு காண வேண்டும் என்கிறார்.

“தீர்க்கமாய் அணையாமலே
எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன
உழைப்பவன்
உலகைக் காணும்
புரட்சி விளக்குகள்”

என உழைப்பவர் உலகம் கவிதையில் நம்பிக்கையூட்டியுள்ளார். புரட்சி விளக்குகள் என்றும் அணையாது என தன் இயக்கம் சார்ந்து பேசியுள்ளார்.

இலக்கியத்தால் வாழ்ந்தவர் பலர் உண்டு. இலக்கியத்துக்காக வாழ்ந்தவர் சிலரே. அதிலும் வாழ்ந்தவர் வல்லிக்கண்ணன். வாழ்ந்த துறவி தமிழின் வல்லிக்கண்ணனுக்கு என்று ஒரு கவிதை எழுதியுள்ளார். அதையும் மரபு வடிவில் எழுதியுள்ளார்.

“இலக்கியத்தில் தமிழ் சிறக்க— அவர்
நானும் தொடர்ந்து வாழ்ந்தவர்
இல்லை வாழ்க்கைத் துறந்தே— அவரும்
இனியத் தமிழ்த் துறவியானார்”

எனப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியத்தில் வல்லிக்கண்ணனால் வளர்ந்தவர்கள் ஏராளம். அவர் தொடர்பில்லாதவர்கள் அரிது. அவர் மீதான மதிப்பின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளது இக்கவிதை. வல்லிக்கண்ணனை

நினைவுகூரும்போது உடன் நினைவிற்கு வருபவர் தி.க.சி. என்னும் தி.க.சி.வசங்கரன். இலக்கியத்தில் இரட்டையர் என விளங்கினர். தி.க.சி. என்னும் மூன்றெழுத்தில் தி.க.சி. யைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

“நீ
பொதுவுடையை
வர்க்கத்தின்
எழுத்துப்போர்வாள்
உன்
புதுத்தமிழின்
திறனாய்வும்
அறிவுக்கவர்வாள்”

எனப் புகழ்ப்பாடியுள்ளார். அவரை பொதுவுடையையாளர் எனக்கார்வத்துடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருமையும் பட்டுள்ளார்.

பகுத்தறிவு சாமியை மறுக்கிறது. முற்போக்கு மூடநம்பிக்கையை எதிர்க்கிறது. ஆனாலும் சாமி வேஷம் போடுபவர்களைக் கவிஞர் ஆதரிக்கிறார்.

“பசிக்கான பிச்சைக்காரனுக்கு
எப்போதும் கை கொடுக்கிறது
கையில் வேப்பிலையோடு
சாமியார் வேஷம்”

பசியைப் போக்க பிச்சைக்காரனுக்கு உதவுவதால் வரவேற்கிறார். பகுத்தறிவைவிட பசியறிவே வென்றுள்ளது. ஆயினும் சகுனங்கள் கவிதையில் சகுனம் பார்ப்பவர்களைச் சாடியுள்ளார்.

“சகுனம் பார்த்துப் போயும்
ஏன் என்று
கேள்வி எழுப்பினால்
பகவான் விரும்பி
எடுத்துக் கொண்டான் என
பக்குவ மொழியில்
சொல்வார்கள்”

சகுனம் பார்ப்பது எவ்வளவு முட்டாள்தனம், மூடத்தனம் என விளக்கியுள்ளார். பார்க்க வேண்டாம் என்கிறார். 'அடிமை வேர்கள்' கவிதையில்

“இருக்கட்டும்
வெளிச்சத்துக்குமான
இடைவெளியில்
சிக்கித் தவிக்கிறது
விடுதலைக்கான
அடிமை வேர்கள்”

என்று எழுதியது கவனிப்பிற்குரியது. அடிமைகள் மீள முடியாமல், மீள வழியில்லாமல் சிக்கித் தவிப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். விடுதலைப் பெற வேண்டுமென விரும்பியுள்ளார். அடிமை வேர்கள் என்பது படிமமாகவும் உருவமாகவும் உள்ளது. வேரை இங்கு அடிமைக்கு ஒப்பிட்டவர் மதங்கள் கவிதையில் மதத்துக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார்.

“மதங்கொண்ட
மதங்களின் வேர்கள்
சுட்டு எரித்து
வீழ்த்திட
பிரபஞ்சமெங்கும்
மானுட சமுத்திரத்தில்
சுதந்திரக் காற்றின் வாசத்தில்
மனசெங்கும் வளர்ப்போம்
மனித நேய மரத்தினை”

என்கிறார். மதத்தை வெட்டி மனிதம் வளர்க்க அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

“ஊனக்கண்ணால்
இருக்கும்
மக்களுக்கு
ஞானக்கண் தரும்
ராஜமாளிகை”

என சட்ட மன்றம் பற்றி எழுதியுள்ளார். கவிஞரின் நல்ல பார்வை இது. ஆனால் இன்று சட்ட மன்றங்களோ கெட்ட மன்றங்களாகி மக்களை பார்வை அற்றவர்களாக்கி வருவது வருத்தத்திற்குரியது.

‘கோடு’ அரசியல் பேசும் ஒரு நல்ல கவிதை. வறுமையில் இருக்கும் மக்களைப் பற்றியதாக உள்ளது.

“பறக்கும் கொடிகளில்
பளிச்சிடுவதில்லை வாழ்க்கை”

என்னும் வரிகள் எடுத்துக்காட்டுக்குரியது. மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் தோற்றே போகின்றன அரசுகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அரசின் மீதான விமர்சனமாக உள்ளது.

“அடுக்கு மொழியில்
அடுக்கவும் தெரியும்”

என்னும் கவிதையில் அடுக்கிக் கொண்டே செல்கிறார். முடிவில் தன்னை ஒர் அரசியல் பேச்சாளன் என்று சுயஅறிமுகம் செய்து கொள்கிறார். அரசியல் பேச்சாளர்கள் வாய்ச்சொல்லில் வீரர் என்பதுடன் சமயத்துக்கு ஏற்ப பேசும் சாதுரியம் பெற்றவர்கள் என விமர்சித்துள்ளார்.

குறியீடை வைத்து கவிதை எழுதுவது ஒரு வகை. ‘ஆசை’ கவிதையில் குறியீடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். புத்தரிடம் பேசுவதாக கவிதை எழுதப்பட்டுள்ளது.

“போதிமரம்
உனக்குக் குறியீடானது
தமிழ்ச்சாதி
மறத்துக்கு
வன்னிமரம் குறியீடானது”

வன்னிமரம் விடுதலைப் புலிகளுக்குக் குறியீடாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் வெற்றிப்பெற வேண்டுமென விரும்புகிறார்.

இந்தியாவை காங்கிரஸ் நீண்ட காலமாக ஆண்டு வருகிறது. பாரதிய ஐனதா ஒருமுறை ஆண்டது. ஆள முயல்கிறது. கவிஞர் இரண்டு கட்சிகளையுமே வேண்டாம் என்கிறார். சின்னங்களைக் குறியீடாக வைத்து எழுதியுள்ளார்.

“தேச வளத்தை
தாமரையும்
கை ராட்டையும்
கருவிலே அழிக்
கதை சொன்னது”

என்கிறார். குறியீடாகவும் எழுத முடியும் என்பதுடன் கவிஞரின் குறிக்கோரும் புரிகிறது. இக்கவிதையின் தலைப்பு தேச வளம். தேச வளமே முக்கியம் என்கிறார். பெயர்மாற்றம், சேதுக்கால்வாய் என்னும் இரண்டு கவிதைகளும் சேதுக்கால்வாய் திட்டத்தை வரவேற்கிறது. எதிர்ப்பவர்களை எதிர்க்கிறார். கடவுளை பொய் என்கிறார். கால்வாயை மெய் என்கிறார்.

பொருளாதார மயம், தாராள மயம் என உலகமே மயமாகி வருகிறது. கவிஞரோ உலக (போலி) மயம் என்கிறார்.

“வேண்டாவே வேண்டாம்
பொய்யை விற்றுப்
பொற்காச வாங்கும்
புது உலகம்”

உண்மையை விற்று உண்மையாக வாழ்வோம் என்கிறார். உலகமயம் உதவாது என்று உணர்த்தியுள்ளார்.

தீண்டாமை கூடாது என தொடர்ந்து போராடி வந்தாலும் சில ஆதிக்க வெறியர்கள் தீண்டாமையை விடுவதாயில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களைத் தள்ளி வைக்கும் விதமாக சுவரையே எழுப்பினர். ‘உத்தபுரம்’ என்னும் ஊரில் இக்கொடுமை நிகழ்ந்தது. முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது. சுவர் இடிக்கப் பட்டது. ‘உத்தபுரங்களின் உயிர்மெய் தொட்டு’ கவிதையில்

“இன்னும் கோபம்
கொப்பளிக்காமல்
கொசுவனத்திலே
இருக்கிறது
தீண்டாமை”

என வருந்தியுள்ளார். உண்மை நிலையை உரைத்துள்ளார்.

“உடைக்கப்பட்டது
உத்தபுர சுவர்
உடைபடவில்லை
உள்ளபுற சுவர்”

என்னும் பொன். குமாரின் வரிகளை நினைவுட்டியது.

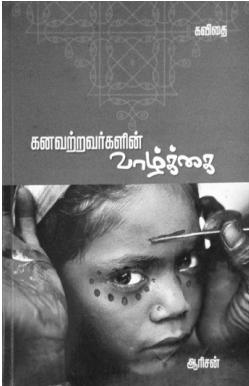
மனிதர்கள் மேன்மையுற வேண்டும், அனைவரும் சமம் என்னும் நிலை எட்ட வேண்டும் என்னும் முற்போக்கு எண்ணம் உடையவர் கவிஞர் ஆரிசன். அதுவே அவரின் இலக்காக உள்ளது. இலக்கை எட்ட வேண்டும் என்பது அவரின் தீராத வேட்கை. தொடரும் வேள்வி. ‘வேட்கையின் நிழல்’ என்னும் தொகுப்பும் அவ்வாறே வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

மக்களைப்பற்றி பேசுவதுடன் மக்களை விழிப்படையவும் எழுச்சியடையவும் செய்கின்றன கவிதைகள். ஒரு கவிஞரானாகவும் ஒரு போராளியாகவும் ஆரிசன் இயங்கியுள்ளார். உலகமயமாக்கலை எதிர்ப்பதுடன் மனித உரிமையையும் முன்வைத்துள்ளார். புதிதாக எதுவும் பேசவில்லையாயினும் பேச வேண்டியதைப் பேசியுள்ளார். பிரச்சனைத் தீரும் வரை பேசியோக வேண்டும். கவிதைகள் எழுதி இதழ்களில் வெளியாயிருப்பினும் எழுதி கவியரங்கில் வாசித்திருப்பினும் மக்களை மையப்படுத்தியே கவிதைகள் உள்ளன.

“வேட்கையின் நிழல்
வெற்றிபெற வாழ்த்துகள்”

கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கை

கவிதை என்பது என்னவென பலரும் பலவிதமாக விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு விளக்கமும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. ஒரேவிதமான விளக்கம் இல்லை. கவிஞர் ஆரிசனிடம் கவிதைக்கு விளக்கம் கேட்டால் மக்களை முன்னேற்றுவதே என்பார். கவிஞர் ஆரிசனின் படைப்புகள் அவ்வாறே இருந்து வருகின்றன. கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ஹைக்கூத் தொகுப்புகளையும் சிறுவர்க்கான தொகுப்புகளையும் தொடர்ந்து தந்து கொண்டிருக்கும் கவிஞர் ஆரிசனின் புதிய கவிதைத் தொகுப்பு 'கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கை'.

“பூமியை விட்டு
வானத்தைத் தொட
பறந்து சென்றாலும்
தூரத்திக் கொண்டே வருகிறது
கவிதை”

என்பதே தொகுப்பின் முதல் கவிதை. கவிஞரைக் கவிதைத் தூரத்திக் கொண்டே வருகிறது. கவிதை எப்போதும் கவிஞரிடம் எழுதச் சொல்லி உந்திக் கொண்டேயிருக்கும். தூண்டிக் கொண்டேயிருக்கும். கவிஞர் இதையே தூரத்திக்கொண்டே வருகிறது என்கிறார். இதன் விளைவே

கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கை உள்பட கவிதைத் தொகுப்புகள். இத்தொகுப்பிலும் கவிதை குறித்த கவிதைகள் உள்ளன.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு விளையாட்டு எனத் தொடங்கி வாழ்க்கைக் குறித்து பல்வேறு கருத்துகள் உண்டு. வாழ்க்கையில் சலிப்பு ஏற்பட்டவர்கள் சொல்லக்கூடியது வாழ்க்கை ஒரு நீர்க்குமிழி. வாழ்க்கை நீர்க்குமிழியைப் போல் எப்போதும் உடைந்து விடலாம் என்பதாகும். ‘நீர்க்குமிழி’ என்னும் கவிதையில்

“வலைக்குள் சிக்காத
வயோதிக்குத்தை எண்ணி
தூண்டிலைச் சுற்றி
சிரித்து விளையாடி
மீன்களைப் பார்த்து நகைக்கிறது
வாழ்வெனும் நீர்க்குமிழி”

எனகிறார். மீன்களைப் போல் எந்த சூழ்நிலையிலும் மனிதர்கள் வாழத் தயாராக இருக்க வேண்டுகிறார். நீர்க்குமிழி போல் என்றாலும் உடையும் வரை உறுதியாக வாழ வேண்டும். எனினும் மீன்களும் வருத்தப்படுவதான் கவிதை மீன்களின் கண்டம்.

“மீன்களின் கண்டம்
தூண்டிலும் வலையும்
எங்களுக்கான
தூக்குக் கயிறுகள் என்பதை
உணர்ந்தே இருக்கிறோம்
சொந்த வாழ்விடத்தில்
வாழ்ந்து தொலைத்தாலும்
வீசி ஏறிந்து
பிடித்து விடுகிறார்கள்
இன்னும் எங்களை
தூரத்திக் கொண்டுதான்
இருக்கிறது
உணவுக்கான வேட்டை”

என மீன்களின் குரலிலேயே மீன்களின் நிலையைத் தெரிவித்துள்ளார். மீன்கள் நீரிலே வாழ்ந்தாலும் நீருக்குள்ளே இருந்தாலும் வலை வீசி பிடித்திடுவார்கள் என்கிறார். இதில் வலையைத் தூக்குக் கயிறு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் 12 உயிரெழுத்துகளும் 18 மெய்யெழுத்துகளும் ஓர் ஆய்த எழுத்தும் 216 உயிர்மெய் எழுத்துகளுமாக மொத்தம் 247 எழுத்துகள் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உள்ளன. ஆய்த எழுத்து மட்டும் ஒன்றே ஒன்று. ஆய்த எழுத்து பேசுவதான் ஒரு கவிதை ‘உயிர் ஆய்தம்’.

“வன்முறைக்கான கருவிகள்
என் பெயரிலே
ஏக்தாளம் போடும்
ஒரு வன்முறையும் தெரியாமல்
மொழியின் கௌரவத்தைக்
காப்பாற்றும்
எனக்குப் பெயர் மட்டும்
எப்படியோ
வைத்துவிட்டார்கள்
ஆய்தம் என”

என்று ஆய்த எழுத்து வருந்துவதாக ஒரு கவிதை. ஆய்தம் வன்முறையில் ஈடுபடும். ஆய்த எழுத்துக்கு வன்முறை தெரியாது. ஆய்த எழுத்து போல ஆய்தங்களும் வன்முறையில் ஈடுபடக் கூடாது.

‘நெசவுக் கூடம்’ ஒரு நல்ல கவிதை. கவிஞர் நன்றாக நெய்துள்ளார். நெஞ்சை நெகிழ்தியுள்ளார்.

“நெசவாளிகளின் பாவுகள்
அறுந்து வாழ்வை சிதைத்த
துக்கங்களின் அணிவகுப்பாக
கூடுகள் கட்ட
விருப்பமின்றி
வெளியேறிக் கொண்டிருக்கின்றன
நெசவுக் கூடங்கள்”

நெசவாளிகளின் துக்கங்கள் அணிவகுக்கின்றன என்கிறார். துக்கங்கள் ஒரு போதும் தீராது தொடரும் என்கிறார்.

“விஞ்ஞானம் வளர்ந்து
காட்டு வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிடுமோ
எனும் அச்சத்தில்
நெசவின் பிரம்மாக்கள்
வீதிகளைங்கும்
நடக்க சக்தியின்றி
நாடு வலம் வருகிறார்கள்
பிச்சைப் பாத்திரங்களோடு”

என நெசவின் பிரம்மாக்கள் கவிதையில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் நெசவாளிகளின் வாழ்க்கை பிச்சை எடுக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்துவிட்டது என்கிறார். நெசவுத் தொழில் நிசிந்து விடும் என எச்சரித்துள்ளார்.

தீவிரவாதத்திற்கும் மதத்திற்கும் எப்போதும் ஒரு தொடர்புண்டு. தீவிரவாதம் எங்கு நிகழ்ந்தாலும் மதமே ஒரு காரணமாக இருக்கும். ஆனால் எந்த மதமும் தீவிரவாதத்திற்கு தாங்கள் காரணமில்லையென்றே கூறி வருகிறது. இந்நிலையில் கவிஞர் எழுதிய கவிதை ‘மதம் வளர்க்கும் மதம்’

“இந்து மதம்
இல்லாமிய மதம்
கிருத்துவ மதம்
இப்படி எல்லா மதங்களும்
ஒரு போதும்
ஆதரிக்கவில்லை
தீவிரவாதத்தை என
அறிக்கை விடுபவர்களிடம்
கேட்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது
தீவிரவாதம்
பிறக்குமிடம்
எதுவென்று...?”

தீவிரவாத்திற்கு யார் காரணம் என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது என்கிறார். பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டிவிடுகின்றன மதங்கள். தீவிரவாதம் ஏற்படாதிருக்க வேண்டுமென்றால் மதங்களே இருக்கக் கூடாது.

'கல்லெழுமத்துக்கள்' என்றொரு கவிதை. குறியீடு என்றால் என்னவென்று எழுதப்பட்டுள்ளது. மனம் என்பது இலோசானது. ஆனால் மனம் பல விசயங்களை அடக்கிவைத்து இறுகிவிடும். அந்த கனத்த இதயத்தை கற்பாறைகளுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

"கற்பாறைகளின்

குறியீடு தான்

கனத்த இதயத்தின்

மௌனம்

வெடித்துச் சிதறாமல்

தொடரும் வாழ்க்கை

அபூர்வமாக

இருக்கத்தான் செய்கிறது"

என்பது மன உறுதியைக் காட்டுகிறது. மனம் வெடித்து போகாமல் இருப்பது அபூர்வம்தான். பல மனங்கள் அபூர்வமாகத்தான் உள்ளன.

கந்துவட்டிக்கு காசு வாங்கி கட்ட முடியாமல் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆட்டோ சங்க தலைவர் 'கோபி' நினைவாக எழுதப்பட்ட கவிதை 'கந்துவட்டி கணக்கு'. கந்துவட்டி கணக்கு என்றால் எப்படி மக்களை உறிஞ்சும் சரண்டும் என கூறியுள்ளார். உயிரையும் எடுக்கும் என்று உணர்த்தியுள்ளார். கந்துவட்டிகாரர்கள் மீது புகார் கொடுத்தாலும் காவல்துறை கண்டுகொள்வதில்லை என்று குற்றம் சாட்டியுள்ளார். கந்துவட்டி காரர்களிடமிருந்து மக்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்பது கவிஞரின் எண்ணம்.

சொந்த மண்ணில் வாழுமுடியாமல் அந்நிய மண்ணில் அகதிகளாக வாழும் மனிதர்களைக் குறித்தான் கவிதை 'விடுதலை'. சொந்த மண்ணிலும் உரிமை இல்லை இரவல்

மண்ணிலும் இருக்கமுடியவில்லை என்னும் நிலையே நீள்கிறது என்கிறார்.

"நாடு விட்டு நாடு போயும்
நகர மறுக்கிறது
விடுதலை"

என்பது வேதனைக்குரியது. விடுதலை என்பது வெறுங்கனவாகவே உள்ளது என்கிறார்.

நாட்டில் இரண்டு விசயங்கள். ஒன்று பணம். மற்றொன்று சமத்துவம். பணம் மக்களை அடிமைப்படுத்துகிறது. எல்லாவற்றையும் விலை பேசுகிறது. எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாம் வேண்டுமென்கிறது கம்யூனிஸத்துவம். இரண்டுக்குமான போராட்டமே ஒரு தொடர்க்கை.

"எவ்வளவு படித்தும்
எத்தனை அறிந்தும்
எற்றத்தாழ்வோடு
சமூகத்தை சிறை வைக்கிறது
வைட்டமின் – B
எல்லாவற்றையும்
விடுவித்து மகிழும்
கம்யூனிஸத் தத்துவம்
விடுதலையாகி வெளியே வந்து
வேர் பிடித்து வளர்கிறது
வேள்வித் தீ பரப்பி"

என்னும் வரிகளில் சமூகத்தை சிறை வைக்கும் பணத்தையும் தாண்டி சமத்துவம் வேர் பிடித்து வளர்கிறது என நம்பிக்கையுட்டியுள்ளார். இக்கவிதையின் தலைப்பு வைட்டமின் B.

விலைவாசி ஒரு முக்கியப் பிரச்சனை. மக்களை மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் பாதிக்கிறது. விலையை வாசிக்கத்தான் முடியும் பொருளை வாங்க முடியாது என்பர். விலைவாசியை யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

பணவீக்கம் இருக்கும் வரை விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கும். எனினும் மக்களை நேசிக்கும் ஒரு கவிஞரால் விலைவாசியைப் பற்றிப் பேசாமல் இருக்க முடியாது. இத்தொகுப்பிலும் விலைவாசியைப் பற்றி இரண்டு கவிதைகள். பாலும் தண்ணீரும் விலை ஏறுவது குறித்து ஒரு கவிதையில் விமர்சித்துள்ளார். பிற்தொன்றில் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் எகிறி குதிக்கிறது விலைவாசி என்று வருத்தப்பட்டுள்ளார்.

வாழ்க்கை ஒரு பயணம். வாழ்க்கையில் என்னென்ன பயணங்கள் உள்ளன என்று 'வாழ்க்கைப் பயணம்' கவிதையில் பயணித்துக் காட்டியுள்ளார். இறுதியாக

“பலத்து மழையின் பயணத்திலும்
நமுத்துப் போகாமல் தொடர்கிறது
மக்களின் வாழ்க்கைப் பயணம்”

என வாழ்க்கைப் பயணம் தொடரும் விதத்தைக் கூறியுள்ளார். ஓர் ஆறுதலாகவே வாழ்க்கைத் தொடர்கிறது என்கிறார்.

“உழைப்பின் நிறம்
அறிவை உணர வைத்த நிறம்
எப்போதும் குழந்தைகளுக்கும்
பள்ளிக்கூடங்களுக்கும்
பிடித்ததாய் இருக்கிறது
கரும்பலகை”

எனக் கரும்பலகையைப் போற்றி பாடியவர்

“கரும்பலகை
கனவாய்ப் போனது
பள்ளிக்கூடமெங்கும்
கணினி மயம்”

எனக் கணினி மயத்தில் கவலைப்பட்டுள்ளார். கணினி மயத்தில் கரும்பலகை காணாமல் போனது குறித்துக் கவலைப் பட்டுள்ளார். கரும்பலகையில் கல்வி கற்றது ஒரு காலம். தாராள மயம், பொருளாதார மயம் என மயமாகி வரும்

குழலில் கணினி மயத்தில் கரும்பலகை மட்டுமல்ல பழைய எல்லாமே காணாமல் போய்விடும். எனினும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு குறித்து எழுதி அதன் அவசியத்தைக் கூறியுள்ளார்.

“மனம் தொடும் தூரத்தில் இல்லை காற்று
இனம் தொடும் தூரத்தில் இல்லை சுற்றும்
வனம் தொடும் தூரத்தில் இல்லை வானம்
தனம் தொடும் தூரத்தில் இல்லை தானம்”

எனினும் கவிதையின் பெயர் தூரம். கவிதை சாதாரணமாக இருந்தாலும் மக்களிடமிருந்து எல்லாம் தூரமாக போய்விட்டன என்கிறார். மக்களிடமிருந்து வாழ்க்கை வெகுதூரமாகி போய்வருவதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஜனநாயகத்தில்
ராஜாக்கள்
சிறை செல்வதும்
கைத்திகள் நாடாள்வதும்
சரித்திர உண்மை
திக்குவாய்க்கு
உளறுவாய் மேலென்று
உரக்கச் சொல்கிறது
அரசியல்”

என அரசியல் குறித்துத் தன் பார்வையைத் தெரிவித்துள்ளார். ராஜாக்கள் சிறை செல்வதும் கைத்திகள் நாடாள்வதும் சரித்திர உண்மை என்பது சுத்தியமான உண்மை.

“கட்டி கட்டியாய்
உருகிக் கொண்டிருக்கும்
பனிக்கட்டியில்
புரிந்து கொள்ள முடிகிறது
அன்புடைமை
அதிகாரத்தின்
ஈரக்கரைசலை”

என அன்புக்கு அருமையானதொரு விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்.
அன்பு என்றால் உருகுவது, உருகச் செய்வது என்பதை
உவமைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார்.

மனித உயிர்கள் முதல் கொண்டு மற்ற உயிர்கள் வரை
இரக்கத்தையே வேண்டி நிற்கின்றன. ஒருவரின் இரக்கமே
மற்றவரின் வாழ்வாகும். ஆற்றிவுக்கும் இரக்கம் தேவை.
ஜந்தறிவுக்கும் தேவை. ஏன் ஓரறிவுக்கும் தேவை.
இரக்கப்படுதலும் நல்லது. இரக்கம் பெறுதலும் நல்லது.
ரணங்களின் கொதிப்பு என்னும் கவிதையில்

“இரக்கத்தில் சுவாசிக்கும்
இதயங்களை தேடியே
எப்போதும்
ஜீவித்திருக்க விரும்புகின்றன
பறப்பன
ஊர்வன
நடப்பன யாவும்”

என்கிறார். இதயங்கள் இரக்கத்தைத் தேடுகின்றன என
இரக்கப்படச் செய்துள்ளார். இரக்கமே உலகத்தை
இயக்குகிறது.

பெரிய திரை மக்களை மயக்கத்தில் வைத்திருந்தது.
நிழல்களை நம்பினர் மக்கள். பெரிய திரையிலிருந்து
சின்னத்திரைக்கு மக்கள் மாறினர். சின்னத்திரையோ
அடிமைப்படுத்தி வைத்துவிட்டது. சின்னத் திரை தொடர்கள்
எல்லாம் மக்களுக்கு சின்னங்களையும் அழுகையுமே
கற்றுத்தருகிறது என்கிறார்.

“சின்னத்திரையில்
சொல்லித்தரப்படுகின்றன
சின்னங்களும்
அழுகையும்”

எனக் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். விமர்சித்துள்ளார். சின்னத்திரை
மோகத்திலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டும்.

“ஒவ்வாமையோடு
ஒத்துப் போக முடியாமல்
வலி சுமந்து
போராட வேண்டியிருக்கிறது”

எனத்தொடங்கும் கவிதையின் தலைப்பு ‘ரௌத்திரம்’.
சிறுமைகளைக் கண்டு பொங்கியெழச் சொல்கிறார்.
‘ரௌத்திரம் பழகு’ என்னும் பாரதியைப் போல் கவிஞர்
ஆரிசனும் ‘ரௌத்திரம் கொள்’ என்கிறார்.

இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்து அரை நூற்றாண்டு
கருக்கு மேலாகிறது. சுதந்திரம் பெற்ற உணர்வே இருக்காது.
சுதந்திரம் பெற்றும் பயனில்லை. ‘சுதந்திரம்’ கவிதையில்

“ரண களத்தில்
அழுகிப் போய்
நாற்றமடிக்கிறது
போராடிப் பெற்ற
சுதந்திரம்”

எனச் சுதந்திரத்தின் நிலை இந்தியாவில் எவ்வாறு உள்ளது என
உணர்த்தியுள்ளார்.

கனவற்றவர்களின் வாழ்க்கையைக் கவிஞர் ஆரிசன்
கவிதைகள் மூலம் அறியச் செய்துள்ளார். கவிஞர்
பாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு மனிதர்களுக்காக குரல்
கொடுத்துள்ளார். மக்கள் மீதான அக்கறையை மட்டும்
இல்லாமல் நாட்டின் மீதான அக்கறையையும் காட்டியுள்ளார்.
முந்தைய தொகுப்புகளிலிருந்து மொழிநடையிலும்
வெளிப்பாட்டிலும் இத்தொகுப்பில் ஒரு வித்தியாசத்தைக்
காணமுடிகிறது. மனிதர்களின் வாழ்க்கைக் குறித்தும் பல்வேறு
விதமாக பேசியுள்ளார். ஆரிசன் ஒரு வைக்கூக் கவிஞர்
ஆனாலும் கவிதைகளில் வைக்கூ வாசனை இல்லை.
வேறுபாட்டை உணர்ந்து எழுதியுள்ளார். கவிஞர் ஆரிசனின்
தொடர் கவிதை முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. மனிதரை
எழுதுகிறார். மனிதருக்காக எழுதுகிறார். தொடர வாழ்த்துகள்.

★★★ ★★★ ★★★

சறுவர் பாடல்கள்

பாடும் சின்னப்பறவைகளே

இலக்கியம் படைப்பது ஒரு கலை எனில் குழந்தைகளுக்கான இலக்கியம் படைப்பதும் ஓர் அரிய கலை. இலக்கியப் பரப்பினில் இக்கலை வாய்க்கப்பெற்றவர்கள் அரிது. அக்கலையில் வல்லவராயிருந்து வரலாறு படைத்தவர் அழ.வள்ளியப்பா.

இவரைத் தொடர்ந்து கோ.பெ. நாராயணசாமி, க.கதிர்வேலு, கோவி. கலியபெருமாள், செ.சு.மலரதியான், பொ.செல்வராஜ், கே.சிவசுப்பிரமணியன், இர.கங்கை மணிமாறன் என பலரும் குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் இயற்றித் தொகுப்பாக்கித் தந்துள்ளனர். இவ்வரிசையில் குழந்தைகள் இலக்கியத்தில் காலடி பதித்துள்ளவர் கவிஞர் ஆரிசன். குளத்தில் மிதக்கும் தீபங்கள், நட்சத்திர தாகம் என்னுமிரு ஹைக்குத் தொகுப்புகளையும் ‘உயிர் நிலம்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பையும் இலக்கியத்தில் தன் இருப்பைப் பதிவித்திருப்பவர். ‘பாடும் சின்னப்பறவைகளே’ என்பது குழந்தைகளுக்கான பாடல் தொகுப்பு.

“சிட்டுக்குருவி ஜோடியாய்
வானத்திலே பறக்குது
பட்டுக்கண்கள் பார்த்ததும்
பசியும் மறந்து போனது”

என அழகியலைப் பாடலாக்கிக் குழந்தைகளைத் தொகுப்பிற்குள் அழைத்துச் செல்கிறார். இப்பாடலின் தலைப்பு ‘உந்தன் பின்னால் உலகம்’.

‘வானத்திலே ஊர்வலம்’ பாடலில்

“ஆகை வேக முயல்
இங்கே பாரடா – மயிலும்
தோகை விரித்து
ஆடும் வனம்தான்டா”

என வன விலங்குகளை அதனதன் இயல்போடு காட்டியுள்ளார்.

“சின்ன சின்ன பூக்கள்
சிறகு விரிக்கும் பூக்கள்
வண்டு தேடும் பூக்கள்
வாசம் வீசும் பூக்கள்”

என சிரிப்புப் பூத்திருக்கும் பாடல் பூக்கள் குறித்தானதே. பூப்புவான இறுதிப்பாடலும் பூக்கள் பற்றியதானாலும் பூரிப்பு, உப்பு, நூற்பு, வனப்பூ என பல பூக்களைக் காட்டுகிறது. இப்பாடல் உயிர் எழுத்தில் தொடங்கும் அடிகளைக் கொண்டது.

குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் என்பதால் அடிகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாமல் ஒவ்வொரு பாடலிலும் அறிவுரை வழங்கியுள்ளார். அவை

“ஆகை தீர பேசணும்
அமைதி எங்கும் நிலவனும்
அறிவு தீபம் ஒளிரணும்
அதுக்கு நீயும் படிக்கணும்
குடும்பம் முழுதும் படித்திடவே
குட்டி நூலகம் திறக்கணுமே
கட்டும் வீட்டில் நாமுமே
நூல்களை வாங்கிக் குவிக்கணுமே
உறவுகள் என்றும் சிறந்திடவே

உண்மை நேசம் காட்டிடுவோம்
கடவுள் என்றொரு
உருவும் இல்லையெனக்
கனவு காண்ணும் – நீ
கடின உழைப்பே
கண்ணில் தெரியக்
கனவு காண்ணும் – நீ”

குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் சில அறிவியல் உண்மை களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

படிப்பில் கவனம் வேணும், ஊரில் நூலகம் திறப்போமே, கனிந்து சுரக்கும் கல்வி, வாழ்வின் விழுது, தமிழே சொந்த மரம் ஆகிய பாடல்கள் மூலம் குழந்தைகள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்றும் கல்வியின் அவசியத்தையும் கூறியுள்ளார். ‘கல்வியை மூன்றாம் கண்’ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘தாய் மொழி உன் விழி’ மூலம் தமிழ் மீது அக்கறை கொள்ள என்கிறார்.

சகுனம் பார்ப்பது நம் மக்களிடையே ஒரு மூடநம்பிக்கையாக உள்ளது. குறிப்பாக பூனை குறுக்கே போவதை கெட்டது என்கிறார். ‘யாருக்கு சகுனம்’ மூலம் குழந்தைகளிடம் மூடநம்பிக்கைக் கூடாது என்கிறார்.

“பாவும் அந்தப் பூனைதான்
வெளியே சுற்ற முடியல
எங்கே நடந்து சென்றாலும்
குறுக்கே வரும் மனிதரால்”

எனக் கவிஞர் பூனைக்காக்க கவலைப்பட்டுள்ளார்.

‘காக்கைக் குருவி எங்கள் ஜாதி’ என்று பாரதி பாடினார். கவிஞரும் இத்தலைப்பிலேயே ஒரு பாடல் பாடி பறவைகள் பாடுவதைக் கேட்போம் என்கிறார்.

பூத்துக் குலுங்கும் பூமியில் தாய்நாட்டின் பெருமைகளை குழந்தைகளுக்கு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“ஆடவர் பெண்டிர் அரவாணி
அனைவரும் விரும்பும் ஒரு பூமி”

எனக் குழந்தைகளையும் விரும்பச் செய்துள்ளார். சாதி இரண்டேயொழிய வேறில்லை என்றாள் ஒளவை. அவர் குறிப்பிட்டது ஆண், பெண். கவிஞர் ஆரிசனோ அரவாணியையும் சேர்த்து மூன்று சாதி என்கிறார். இவையே சாதியும் என்கிறார். பாரதம் பாருவும் அதன் அழகுகளை பட்டியலிட்டாலும் இறுதியில்

“தேசம் சிறக்க
தீயவை விலக்க
சொல்லிக் கொடுத்தது யாரு?
நம் தேசத் தந்தை
மகாத்மா காந்தி தாத்தா
என்றே நீயும் கூறு”

எனக் காந்தியைக் குழந்தைகளுக்கு அடையாளம் காட்டியுள்ளார்.

அம்மை நோய்க்கு அம்மன் காரணம் என்பர். கவிஞரோ அழுக்கு என்கிறார்.

“சுத்தமாக இருந்தாலும்
தூய காற்றில் வசித்தாலும்
சுற்றுச் சூழல் கிறந்தாலும்
சுத்தமான குடிநீரோடு
சூழும் வாழ்க்கை இருந்தாலே
வாழ்வியல் தெரிந்து விலகிவிடும்
வீட்டுக்கு வெளியே புலம்பிடும்”

என அம்மை வராமலிருக்க ஆலோசனையும் கூறியுள்ளார்.

குழல் காக்க வேண்டும் என்றவர் மரம் வளர்ப்போம் மூலம்

“பூமியிலே குனுமை யினைக்
காண வேண்டி – ஒங்கு
புகழ் மரங்களைல்லாம்
வளர்த்தல் வேண்டும்”

என அறிவுரைப்பது வரவேற்பிற்குரியது. இன்றைய சூழலில் மரங்கள் வளர்க்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

பொதுவாக குழந்தைப்பாடல்கள் எழுதுபவர்கள் ஓர் ஒசையும் ஒரு சந்தமும் உரக்க வாசிக்க ஏதுவாகவும் இயற்றுவர். கவிஞர் புதுமையாக பல வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ளார். ஆயினும் குழந்தைகளிடம் பாடி காட்டுவதற்கேற்பவும் குழந்தைகள் பாடுவதற்கேற்பவும் அமைந்துள்ளது சிறப்பு.

“கனவு காண்ணும்
கனவு காண்ணும்
கலாம் மாமா
சொன்ன சொல்படி
கனவு காண்ணும்”

என இந்திய ஜனாதிபதியின் வழியில் குழந்தைகளைக் கனவு காண வலியுறுத்துகிறார்.

“புயலும் மழையும் வந்தன
வாழ்வைப் புரட்டிப்போட்டன
சொர்க்க வாழ்வுக் கற்பணையும்
சனாமியாலே அழிந்தது”

என சனாமி சோகம் குறித்தும் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கூறுகிறார். சனாமி குறித்த ஓர் எச்சரிக்கை உணர்வைக் குழந்தைகளிடம் ஏற்படுத்தும் குணமுமாயுள்ளது கவிதை.

தாய்க் குறித்து ஒவ்வொரு கவிஞரும் ஒவ்வொரு விதமாய் எழுதியுள்ளனர். தாயின் புகழை, பெருமையைப் பாடுவது கவிஞர்களுக்கு பிரியமான ஒன்று. ஆரிசனோ ‘உயிரைக் காப்பவள்’ எனதலைப்பிட்டு தாய்ப்பால் பற்றி பாடியுள்ளார்.

“உலக மெல்லாம்
உயர்ந்த பால்
ஜன்றே தான்டா – அது
அன்னை என்னும்
தெய்வத்தின்
தாய்ப் பாலடா”

எனத் தொடங்கி

“தாய்ப் பாலே
தாய் மொழிதான்
துணிந்து சொல்லடா”

எனக் குழந்தைகளுக்கு வீரமூட்டுகிறார்.

கவிஞர் ஆரிசன் ‘பாடும் சின்னப்பறவைகளே’ என குழந்தைகளை அழைத்துப் பாடியுள்ளார். கவிஞர் ஆரிசனுக்கு சமூகத்தின் மீது எப்போதும் ஓர் அக்கறை இருக்கும். இத்தொகுப்பின் மூலம் குழந்தைகள் மீதான அக்கறையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய மனிதர்கள். சமூகத்தில் என்னவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். கவிஞர் நாளைய மனிதர்களான இன்றைய குழந்தைகளுக்கு எதை சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்லியுள்ளார். எப்படி சொல்ல வேண்டுமோ அப்படி சொல்லியுள்ளார். அவசியமான அறிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார். ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். சிறுவர் இலக்கியத்திலும் தன் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளார். ‘பாடும் சின்னப்பறவைகளே’ அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய தொகுப்பு.

★★★ ★★★ ★★★

பள்ளிக்கூட மைனாக்கள்

“உயிர் முழுக்க மழலை மொழி,
மழலைத் தனமானதாக மாறிய
மனநிலை, ஆழப் புதைந்த அறிவு
மூன்றும் இணைகிற படைப்பாளிதாம்
அரும்புகளுக்கு இலக்கியம் படைக்க
முடியும். அரும்புகளுக்கான பாடல்கள்
எழுதுவதன்மூலம் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்
ஆரிசன்” என்று எழுத்தாளர்
மேலாண்மை பொன்னுச்சாமியின்
வாழ்த்துரையுடன் கவிஞர் ஆரிசன்
தந்திருக்கும் சிறுவர் பாடல்கள் தொகுப்பு
‘பள்ளிக்கூட மைனாக்கள்’. பாடும் சின்னப்பறவைகளே
என்னும் சிறுவர் பாடல்கள் தொகுப்பைத் தந்து சிறுவர்
உலகத்தில் இடம் பிடித்தவர்.

சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பில் முதல் பாடல் குட்டிப் பாப்பா பற்றியது.

“ஆலமர நிழலில் நின்றே
அன்பாய் ஊஞ்சல் ஆடுவாள்
கால நேரமின்றி தான்
கதைகள் கேட்டுத் துள்ளுவாள்”

எனக் குட்டிப் பாப்பா குறித்துப் பாடியுள்ளார். கதைகள் கேட்டுத் துள்ளுவாள் என்கிறார். கதைகள் கேட்கும் பாப்பாவிற்கு பாடல்கள் மூலம் கதைகள் சொல்லியுள்ளார்.

“சரித்திரம் படைக்க
சாதி மதப்
பேயை வெல்லடா”

எனக் ‘குட்டிப் பயலே’ பாடலில் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

நல்ல ஆசிரியர்கள் நாட்டில் நிறைய பேர் உள்ளனர். ஓர் உண்மையான நல்ல ஆசிரியர் எப்படி இருப்பாரென ‘உண்மைத் திருக்கோயில்’ பாடல் மூலம் அடையாளம் காட்டியுள்ளார்.

“பிரம்பெடுத்து அடிக்க மனம்
வெறுத்திடு வாரு கல்வி
உரமிட்டு வளர்க்கத் தான்
கருத்து ரைப்பாரு
ஞானம் சுரக்கும் கண்களைத்
திறந்திடுவாரு – கல்வி
ஊனமின்றிக் கற்கவும் தான்
உதவிடு வாரு”

என ஆசிரியர் பற்றி பாடியுள்ளார். ஒரு நல்ல ஆசிரியர் சொல்லெடுத்து பேச வேண்டும். கையில் பிரம்பெடுத்து பேசக்கூடாது. அவ்வாறான ஆசிரியரை அடையாளப் படுத்தியுள்ளார். உண்மையான திருக்கோயில் உபதேசிக்கும் ஆசிரியர் என்கிறார்.

“கடல் போல கல்வியை நாழும்
அலையில் நீந்திக் கற்றிடுவோம்”

என ஆசிரியரைத் தொடர்ந்து கடல்போல் கல்வியைப் பாடியுள்ளார். கல்வியின் அவசியத்தைப் போதித்துள்ளார். எனினும் மதம் கலந்த கல்வி வேண்டாம் என்று வேண்டியுள்ளார்.

“பேச்சென்றால் முக்கணியின்
சுவைதான் என்பான் – தமிழ்
மூச்சாகி அரசியலின்
ஆணிவேரர்க் கண்டான்”

என்னும் வரிகளே எவரைப்பற்றி பாடுகிறார் என அடையாளம் காட்டுகிறது. எழுத்தில் பேச்சில் ஆட்சியில் ஆற்றலில் சிறந்து விளங்கியவர் அண்ணா. அறிஞர் ‘அண்ணா அறிவுப் பாற்கடல்’ என்னும் தலைப்பில் அண்ணா பற்றி எழுதியுள்ளார்.

“கலகக் காரப் பெரியாரின்
கண்ணிமையில் நின்றான்”

எனப் பெரியாருக்குத் தம்பியாக அண்ணா இருந்ததே என பெருமையுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“எத்தனையோ தம்பிகளை
நாட்டினிலே கண்டான் – தமிழ்
முத்துவேலர் திருமகனை
முதல் என்று சென்னான்”

எனக் கலைஞரை அண்ணா தம்பியாக ஏற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரே பாடலில் பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் என மூவரைப் பற்றிய குறிப்புகளும் உண்டு.

அண்ணாவைத் தொடர்ந்து ‘அப்துல் கலாம்’ குறித்த பாடல் ‘கலாம் மாமா’.

“கேள்விகளைக் கேட்டுக் கேட்டு
பதிலை வாங்குவார் – அவர்
விடையின்றி முழித்தாலும்
பதிலைச் சொல்லுவார்”

என அப்துல் கலாம் குறித்துப் பாடியுள்ளார். அப்துல் கலாம் குழந்தைகளிடம் உரையாடும் விதம் குறித்து விவரித்துள்ளார்.

“பொதுவுடைமைப் பூங்காவில்
பூத்துக் குலுங்கி நின்றவன் – அவன்
குதுவாது இன்றியே வாழ்வின்
சுக்த்தை வென்றவன்
உகைத் தரத்தில் பாடலை
எளிமையாகத் தந்தவன் – அவன்
கலகக் குரலை உயர்த்தியும்
பொதுமைப் பாடல் செய்தவன்”

என்பது பட்டுக்கோட்டையார் பற்றிய பாடல் வரிகள். பட்டுக் கோட்டையாரைப் பாடல் வரிகளில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். பட்டுக்கோட்டையார் ஒரு பொதுவுடைமைவாதி என்பதை வரிகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாடல்கள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் ‘உலகம் உனக்குள்’ பாடல் வித்தியாசமான அமைப்பைக் கொண்டது.

“ழூமிக்கு நீயே
புது விதை”

எனத்தொடங்கும் பாடல் ஒவ்வொரு வரியும் ‘விதை’ எனவே முடிந்துள்ளது. ‘உறவு விதை’ பாடலில் விதை உறவாகும் என்கிறார்.

காக்கைக் குறித்துப் பலர் பாடியுள்ளார். கவிஞர் ஆரிசன் காக்கைப் பாசம் குறித்துப் பாடியுள்ளார்.

“நிலத்தில் அடிமை வேண்டாமென
உலகைச் சுற்றி வருகுது – அது
வெள்ளை இனத்தின் மீதுமே
வெறுப்பு இன்றிப் பழகுது”

என்பது காக்கையைப் பற்றி பாடினாலும் மனிதர்கள் எப்படி பழக வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்துகிறது.

கடல் நீல நிறத்தில் காட்சி அளிப்பதற்குக் காரணம் வானத்தை பிரதிபலிப்பதுதான் என்பது அறிவியல் உண்மை.

“வானம் நிறத்தைக் கொடுத்தது
கடலும் வாங்கி மகிழ்ந்தது”

என் ‘வானம்’ என்னும் பாடலில் குழந்தைகளுக்குத் தெரிவித்துள்ளார். குழந்தைகளுக்கு அறிவியல் உண்மையைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பது பாராட்டுக்குரியது. குழந்தை களுக்குப் பாடல்கள் மூலம் அறிவையும் வழங்க வேண்டும்.

“அன்பைப் போதி
ஆணவும் அழி

இனியவை பேசு
ஈகை கைவிடேல்
உழைப்பைப் போற்று
ஊர்க்குளம் உண்டாக்கு
ஏதையும் யோசி
ஏன் எனக் கேள்
ஜயம் தெளி
ஒற்றுமை வளர்
ஒங்கு புகழ் பெறு
ஒளஷ்டமாகு
இஃஃதே நீ கடைபிடிட
இனிய வாழ்வுக்கிடுவே
நெறியென நீயும் குடைபிடிட”

என்கிறது பாலபாடம். ஆத்திச்சுடி பாணியில் எழுதியுள்ளார். பாடல் வடிவில் இல்லை என்றாலும் உயிர் எழுத்துகளை வைத்து எழுதியது ஒரு சிறப்பு. ஆத்திச்சுடி போல் வரிக்குவரி அறிவுரை. உச்சி மோந்து பாடலையும் உயிரெழுத்துகளை வைத்து எழுதியுள்ளார். அகர முதல் பாடலையும் உயிரெழுத்துகளை வைத்தே எழுதியுள்ளார்.

‘காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு’ என்றார் மகாகவி பாரதி. கவிஞர் பாரதி தாசன் படி என்றாலும் ‘காலையில் படி கடும்பகல் படி’ என்றார். ‘அதிகாலை எழுந்து படி’ என்கிறார் கவிஞர் ஆரிசன். காரணம் காலையில் படித்தால் மனத்தில் பதியும் என்பர். எனவே குழந்தைகள் காலை நேரத்தை முழுமையாகப் படிப்பிற்காக ஒதுக்க வேண்டும்.

ஒரு மனிதனுக்கு உழைப்பு அவசியம். சிறுவர்களுக்கும் உழைப்பு தேவை. இங்கு உழைப்பு என்பது படிப்பதாகவும் இருக்கலாம். உழைப்புக்கு உலகத்தில் எப்போதுமே மதிப்பு உண்டு. உழைப்பினால் உண்டாகும் நன்மைகள் பல. கவிஞர் ஆரிசனும் உழைப்பே உயர்வு தரும் என்கிறார்.

“உழைப்பை மதித்துவிடு – நீயும்
உழைப்பால் உயர்ந்துவிடு”

என்று அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

இயற்கையிடமிருந்து மனிதர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை ஏராளம். ஒவ்வொன்றிடமிருந்தும் ஒவ்வொன்றைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். எறும்பு பாடலில் சுறுசுறுப்பைக் கற்றுக்கொள் என்கிறார்.

“சுறுசுறுப்பாய் எறும்புகள்
சுற்றித் திரிந்து வாழுது
ஏற்றம் பெற வாழ்விலும்— அது
நமக்குப் பாடமாகுது”

என்று சிறுவர்களிடம் எறும்பைப் போல் சுறுசுறுப்பாய் இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

சிறுவர்களுக்கு மிக பிடித்தமானது சுற்றுலா. சுற்றுலா சிறுவர்களுக்கு தேவையானதுமாகும். சுற்றுலா குறித்தும் சிறுவர்களுக்காக எழுதியுள்ளார்.

“சுற்றுலா சென்று நாழும்
பரந்த அறிவைத் தேக்குவோம்
பற்றில்லாமல் வாழ்ந்து நாழும்
விரிந்த உலகை நோக்குவோம்”

சுற்றுலா சென்றால் அறிவும் விரிவடையும் என்றும் விரிந்த உலகை நோக்க முடியும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

வீடுகளில் விளக்கு வரும் முன்னே வீதிகளில் விளக்கு வந்தது. வீதி விளக்குகளில் படித்து முன்னேறியவர்கள் பலர். கவிஞர் தெருவிளக்கு குறித்து பாடி சிறுவர்களிடத்தில் ஒரு வெளிச்சம் பாய்ச்சியுள்ளார்.

சாதனை படைத்த மனிதர்களே சரித்திரத்தில் இடம்பெறுவர். சிறுவர்கள் சரித்திரத்தில் இடம்பெற சாதனைகள் படைக்க வேண்டும் என்று கவிஞர் ஆரிசன் அன்புடன் அக்கறையுடன் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

“வரலாறும் படிக்கணும் — நீ
வாழ்வில் அரசியல் தேடனும்

வரலாற்றில் நீயும் இருக்க — நீ
சாதனைகள் புரியணும்”

சிறுவர்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டியுள்ளார்.

கவிஞர் ஆரிசன் சிறுவர்களுக்காக மிகுந்த அக்கறையுடன் பாடியுள்ளார். சிறுவர் பாடல்களில் சிறப்பு கவனம் செலுத்தியுள்ளார். சிறுவர்களுக்கு பாடுகிறோம் என்று சாதாரணமாக பாடாமல் சிரத்தை எடுத்து பாடியுள்ளார். சிறுவர்களுக்கு பாடினாலும் ஒரு சமூக அக்கறை கவிஞர் ஆரிசனிடம் மிகுந்துள்ளதை பாடல்கள் காட்டுகின்றன. சிறுவர்களுக்கு தேவையானதை சிறுவர் மொழியில் பாடி சிறுவர்களின் வாசிப்பைத் தூண்டியுள்ளார். சிந்தனையைக் கிளரியுள்ளார். ஒரே வடிவத்தில் எழுதாமல் பல வடிவங்களில் எழுதியுள்ளார். “இன்றைய சமூகச் சிந்தனையுள்ள முற்போக்குக் கொள்கைகளை ஏந்திய படைப்பாளர்கள், குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைக்கும் போக்கிலும் தங்களை முன்னிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவராக கவிஞர் ஆரிசன் பயணித்துள்ளார் என்பதற்கு இக்குழந்தைப் பாடல்கள் நல்ல சான்றாக விளங்குகின்றது” எனக் கலைமாமணி கவிஞர் பொன்னடியார் வாழ்த்துரையில் எழுதியிருப்பது உண்மையே என கவிஞர் ஆரிசனின் ‘பள்ளிக்கூட மைனாக்கள்’ உறுதிப்படுத்துகிறது.

★★★ ★★★ ★★★

பாடல்கள்

காற்றில் மிதந்த மொழி

கவிதை என்பது வேறு. பாடல் என்பது வேறு. இரண்டுமே படைப்பு என்றாலும் இரண்டுக்கும் வித்தியாசமுள்ளது. கவிதை வாசிப்பிற்குரியது. பாடல் பாடுதலுக்குரியது. கவிதை இசைக்குக் கட்டுப்படாது. பாடல் இசைக்குக் கட்டுப்பட்டது. இரண்டிலுமே மக்கங்கான செய்திகள் இருக்க வேண்டும். கவிதை, பாடல் என்னும் தளங்களில் இயங்கி வருபவரான கவிஞர் ஆரிசன் தந்துள்ள பாடல்கள் தொகுப்பு 'காற்றில் மிதந்த மொழி'.

கவிஞர் பாடலை காற்றில் மிதந்த மொழியென பாடல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“களியும் உண்ணத் தந்தேனாடி – நீ
குடும்பக் கஷ்டம் உணர்ந்தாயடி
சூழு தண்ணி குடிக்கவும்தான்
சம்மதமுன்னு சொன்னாயடி”

என்னும் பாடல் வரிகள் அருமை. குடும்ப சூழ்நிலையைத் தெரிந்தே பெண்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிறது. இருப்பதை வைத்து சிறப்பாக வாழத் தெரிந்தவளாக பெண் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். இப்பாடலின் தலைப்பு ‘நீ பதுமை’.

ஒந்து

தீபமாய் தெரியும் ஒளியினில் என்னும் பாடலில்
 “ஓழுக்கம் காத்தே நின்றிடணும் – உன்னுள்
 ஒளிரும் தீபத்தைக் காத்திடணும்
 உலகம் முழுதும் போற்றிடவே – நீ
 ஓழுக்கம் சிறந்தே விளங்கிடணும்”
 என்று அறிவுரை வழங்கியுள்ளார். ஓழுக்கமே சிறந்தது
 என்கிறார். ஓழுக்கமே உயர்ந்தது என்று உணர்த்துகிறார்.

“ஓழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஓழுக்கம்
 உயிரினும் ஒம்பப் படும்”
 என்னும் திருக்குறளை நினைவுபடுத்தியது.

“புனிசார்ப்பு விசையாக
 புருவம் இருக்குது – என்னைப்
 புரட்டி விடும் கப்பலாய்
 உன் கண்கள் இருக்குது”

எனப் புருவம் குறித்தும் கண்கள் குறித்தும் எழுதியுள்ளார்.
 புருவம் ஈர்ப்பு விசை என்கிறார். பாடலும் ஒரு வித
 விசையாகத்தான் உள்ளது. இப்பாடலின் தலைப்பும்
 காந்தவிசை. பாடலும் காந்தவிசையாகத்தான் இருக்கிறது.
 இழுக்கிறது.

அடிமை வேர்கள் அருமையான பாடல். கவிஞரின்
 கொள்கைகளை வரிக்கு வரி காட்டியுள்ளார். கோபமாக
 கொந்தவித்துள்ளார்.

“சிறுபான்மை இனங்களும் தான்
 சிற்றம் கொள்ளனும் – அது
 சின்ன நதி பெரிய நதியாகிப் போகணும்
 செங்கடலாய் மாறி இந்த உலகை ஆளனும்”

எனப் பல வேண்டும்களை இப்பாடலில் காணச்செய்துள்ளார்.
 செங்கடலாய் என்பது கவிஞரின் இயக்கம் சார்ந்த சொல்.
 சிவப்புச் சிந்தனையுடன் எழுதியுள்ளார்.

“அந்தரத்தில் ஆடுகின்ற வாழ்க்கையைப் பாரு
 மந்திரத்தில் மாற்றுகின்ற வைத்தியம் கூறு
 தந்திரத்தில் வாழுகின்ற ஜடங்களைக் கேளு
 சரித்திரத்தில் வாழுகின்ற மார்க்சியம் நாடு”

என்னும் பாடலின் தலைப்பு மார்க்சியம் நாடு. மார்க்சியமே
 மானுடர்க்கு சிறந்த வழி என்று தெரிவித்து ‘மார்க்சியம் நாடு’
 என்கிறார்.

‘இனிக்கும் கரும்பாய்’க் கவிதையிலும் ஏராளமான
 தேவைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“பிறர்மனை ஆசை ஒழித்திட வேண்டும்
 பழகிக் கணிவாய் பேசிட வேண்டும்
 பெரியோர் வாழ்வும் வாழ்ந்திட வேண்டும்
 இரத்தல் வாழ்வை ஒழித்திட வேண்டும்”

என்பவை சில வேண்டும் என்னும் பெயரில் வேண்டுகோள்கள்
 வைத்துள்ளார். வேண்டும் என்பதெல்லாம் வாழ்க்கைக்கு
 வேண்டியவைகளாக உள்ளன.

வெல்லும் படை என்னும் கவிதையிலும் செம்படை
 குறித்து எழுதியுள்ளார்.

“சமையலறையிலே ஒய்ந்து போகும் மாதர்களை
 சந்தித்தும் அழைத்தும் வீரம் பேச வைத்த
 புரட்சிப்படை– பெண்கள்
 பாதுகாப்புக்கு இதுவேதான் சிறந்த படை”

செம்படையில் மாதர்களையும் இணைத்துள்ளார். புரட்சிப்
 படையை அமைத்துள்ளதாக தெரிவித்துள்ளார்.

‘என்னை இழந்தேன்’ என்னும் பாடல் ஆண் - பெண்
 மாறி மாறி பாடுவது போலுள்ளது.

“ஆண் :
 மலர் வனத்தின் மகிழை யாவும்
 மனசறிஞ்சி பார்த்தவன் நான்

துள்ளிக் குதிக்கும் மாணைப் போல
தாவி அணைக்கத் துடிக்குதடி.

பெண் :

கூண்டுக் கிளியா நான் இருக்கேன்
கூடு தாண்டி வந்திடய்யா – நீ
பேசிப் பழகி சிரிக்க வச்சி
சினுங்கி நீயும் பார்ய்யா”

இருவர் இணைந்து பாடுவதற்கேற்ப எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பாடலின் ஒரு வகை. ‘மந்தார ரயில்’ பாடலையும் அவ்வாறு அமைத்துள்ளார்.

சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும். உடம்பு இருந்தால்தான் உயிர்வாழ முடியும். உடம்பைக் காக்க வேண்டியது அவசியம். மிக முக்கியமாக எட்டஸ் வராமல் காக்க வேண்டும். அதற்கு ஒழுக்கம் அவசியம். முறையற்ற உடலுறவைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஊன் உடம்பு ஆலயம் என்னும் தலைப்பில் எட்டஸ் வராமல் உடம்பைப் பார்த்துக் கொள் என்கிறார்.

விவசாயம் நலிந்து போனதால் விவசாயி வாழ்வு நசிந்து போனது. விவசாயிக்காக பலர் குரல் கொடுத்து வருகின்றனர். உண்ண உணவுக்கு பிறகு உடுக்க ஆடை அவசியம். ஆடை தந்து மானம் காக்கும் நெசவாளர் வாழ்வும் நெந்து கிடக்கிறது.

“சத்தியமா அரசாங்கம்
சட்டம் போட்டு சொல்லிடனும்
கைத்தறியில் உடை உடுத்த
கண்ணியமா சொல்லிவிட்டால்
கெளரவரும் உடுத்திடுவார்
காச நிதி தந்து நெசவாளர்
வாழ்க்கையின் கெளரவத்தைக்
காத்திடுவார்.... உயர்ந்திடுவார்”

என நெசவாளர்க்காக குரல் கொடுத்துள்ளார். இதன் தலைப்பு ‘மானுடத்தை அழிப்பாரோ?’ கைத்தறியில் உடை

உடுத்த சட்டம் போட்டு நெசவாளர்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்கிறார். நெசவாளர் வாழ்க்கை உயர வழிகாட்டியுள்ளார்.

‘பூ ஒன்று புலம்புகிறது’ ஒரு நல்ல பாடல். அது புலம்பல் அல்ல. விதவைக்கான குரல். பூவாக இருந்தாலும் பூ மாலையாக கட்டப்பட்டாலும் விதவைக் கூந்தலில் இடம்பெற முடியவில்லையே என பூ ஒன்று புலம்புவதாக பாடல் எழுதியுள்ளார். விதவைகள் பூச்சுடனால் தவறு ஏதுமில்லை. விதவைகள் பூச்சுட வேண்டும். பூக்கள் விதவைச் சூடனாலே பிறவி பயன் அடையும்.

இத்தொகுப்பின் நிறைவு பாடல் ‘தீண்டாமைத் தீ’. ஒவ்வொரு வரியிலும் தீ.

“உசந்த சாதி ஆரூங்கெல்லாம்
ஊர்க் குளத்தில் குளிப்பதா? –அதை
தாழ்ந்த சாதி சனங்கள் மட்டும்
கரை யிருந்து பார்ப்பதா?

வேட்டி கட்டி செருப்போடு பஞ்சமன்
வீதியில் தான் நடப்பதா? – அதை
வீரத்தோடு எதிர்த்து நின்றால்
காவல் தடியை அழைப்பதா?

தண்ணீர் குடிக்கக் கூடாதென்றே
பானையில் பேதம் சிரிப்பதா? – அது

கண்ணக் குத்தி செஞ்சுடர் அறிவை
கல்விக் கூடங்கள் அழிப்பதா?
ரெட்டைக் குவளையில் மக்கடையும்

சாதியைப் பிரித்துப் பார்ப்பதா? – அது
தீட்டு என்றே கண்ணாடிக் குவளையில்
முத்திரை குத்தி வைப்பதா?
பண்ணையும் புறங்கள் வப்பாட்டியை
சேரிப் புறங்களில் தேடுவதா? – அங்கே
தேடித்தேடி கலந்த உறவில்
தீட்டும் கரைந்து போனதா?

ஊரெல்லாம் சேரியோடே சேர்ந்திருக்கணும்
பார்புகழும் சமத்துவமும் மலர்ந்து சிரிக்கணும்
தீண்டாமை நெருப்பையுமே ஊதி அழிக்கணும்
வேண்டாத வெறுப்பையுமே அழித்து வாழுணும்”

கவிஞர் ஆரிசன் தீண்டாமைக்கு எதிராக தன் குரலை பதிவுச் செய்துள்ளார். தீண்டாமை என்பது எவ்வளவு கொடுமையானது என விளக்கியுள்ளார். பாடலின் முடிவில் தீண்டாமையை ஒழிக்க, அழிக்க வழிகளையும் கூறியுள்ளார். ஆயிரம் ஆரிசன்கள் வந்தாலும் தீண்டாமைத் தொடரவேச் செய்கிறது. எனினும் கவிஞர் ஆரிசன் தன் பங்குக்கான பணியைச் செய்துள்ளார்.

கவிதை என்றாலும் ஹைக்கூ என்றாலும் பாடல் என்றாலும் கவிஞர் தன் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கத் தவறுவதில்லை. காற்றில் மிதந்த மொழியிலும் கவிஞர் ஆரிசனின் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகிறது. காதல் சார்ந்த பாடல்கள் காற்றில் மிதந்த மொழியில் கணிசமாகவே உள்ளன. நெசவியம் உள்பட பொது விசயங்களையும் பாடியுள்ளார். கவிதைக்கு ஏற்பாகு மொழியைக் கையாள்வது போல பாடலுக்கு ஏற்பவும் ஒரு மொழியைக் கையாண்டுள்ளார். இசைக்கு இசைவு கொடுக்கும் தன்மையுடனே பாடல்களை எழுதியுள்ளார். சிவப்பு என்பது ஒரு சித்தாந்தத்தின் குறியீடு. கம்யூனிஸ்ட்டின் அடையாளம். காற்றில் மிதந்த மொழியில் சிவப்புச் சிந்தனைகள் ஏராளம் உள்ளன. காற்றில் மிதந்த மொழியில் கவிஞர் ஆரிசனின் குரல் கணமாகவே ஒலிக்கிறது.

★★★ ★★★ ★★★

கழுதங்கள்

ஆரிசன்

26.10.2003

கவிஞர் பொன். குமார் அவர்களுக்கு

வணக்கம்.

அன்பின் விசாரிப்புகள்.

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. தமிழ்த் திரு அய்யா தமிழ் நாடன் அவர்களின் பதில் எனக்கு திருப்பி அளித்தது. காரணம் அவரது கட்டுரையில் கருத்துப்பிழை ஏதாகிலும் நேர்ந்ததோ? என்ற உள்ளூர் அச்சம். முடிந்தவரை இதுபோன்ற கட்டுரை, நேர்காணலுக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதிலும் தவறு நேர்ந்திடக்கூடாது என்பதிலும் மிகுந்த கவனத்துடன்தான் இருக்கிறேன். நன்றி.

'இனிது' கவிதைத் தொகுப்பு கவிஞர் மு. முருகேஷிடம் இருந்து இன்று பெற்றேன். முழுவதும் வாசித்தேன். குழந்தைகள் குறித்த புரிதலினுடே இக்கவிதைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்ற தங்களின் முகவரைக் கடிதம் புத்தகம் முழுவதும் விரவி உள்ளது.

குழந்தையின் அன்பு குறித்து துவங்கி, அதன் விளையாட்டு, சேட்டைகள், நுண்மான் நுழைபுலம், வாஞ்சை, எதிரிகளையும் வசப்படுத்தும் அழுத சிரிப்பு. இன்னும் எத்தனையோதவிப்புகள், அணைப்புகள் என்று கவிதை குழந்தையாகிப் படிப்பவரைகையில் எந்தி கொஞ்சச் சொல்கிறது.

லைக்கூ நெடியில் 26ஆம் பக்கக் கவிதைக் குழந்தை உயிருடன் உலவுகிறது. இறுதிக்கவிதையில் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்காதீர்கள் குழந்தைகளிடம் கற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று இருந்தால் மொழி ஆனுமை சிறப்பாக இருக்கும் என்றே நம்புகிறேன்.

குழந்தைக்குப் பாராட்டுக்கள்.

இவண்

ஆரிசன்

ஆரிசன்

26.10.2005

தொய்வின்றி எழுதும் தோழமை படைப்பாளிக்கு

வணக்கம். தங்களின் 'உயிர் நிலம்' - ஒரு பார்வை விமர்சனக் கொடியின் கருத்துப் பூக்கள் என்கைக்குக் கிடைத்தது. மிகுந்த மகிழ்ச்சி. படைப்பாளனை உற்சாகப்படுத்தி உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்து உச்சி முகர்தலும் உருக்கி எடுத்து நகை செய்து பார்ப்பது வேறான பார்வையும், உருத்தெரியாமல் ஒதுக்கி வைப்பதுமான மூவகை விமர்சனத்தில் முதல் இருவகையே விமர்சகனுக்குத் தேவை. அதில் மயிலிறகு கொண்டு வருடி படைப்பாளனை இன்னும் சற்று தொடர்ந்து வா, படி, எழுது என்று மனவெழுச்சியோடு வாழ்த்து சொல்லும் உங்களின் முதலாம் விமர்சனப் பார்வை என்னை எப்போதும் எழுத்துத் தளத்தில் தொடர்ந்து எழுத வைக்கும்... நிற்க வைக்கும் என்று மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விமர்சனம் முழுக்க உடன்பாடே. எழுதிய பல கவிதைகளை எடுத்துத்தான் மீதமுற்ற கவிதைகளை புத்தகமாக்கினேன். ஓரளவிற்கு உயிர் நிலம் எனக்கு கண்ணி முயற்சிதான். முதலில் தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல கவிதைகளை கூடிய அளவிற்கு கவிதை மொழி கை கூடாததை நானும் உணர்கிறேன். இதன் அறுவடை மையம் இன்னும் கவிதைகளின் வாசிப்புப் பரப்பளவை அதிகரிப்பதே தீர்வாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே வண்ணக்கதிரில் விமர்சித்து எழுதிய அன்பாதவனின் விமர்சனமும் தங்களின் உணர்வோடே இருந்தது என்பதையும் மனதுக்குள் உள்வாங்கியுள்ளேன். கவிதை மொழி கை கூட இன்னும் நிறைய வாசிப்பு வேள்வி நடத்த வேண்டியுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து செய்வேன்.

நன்றி

இவண்

ஆரிசன்

ஆரிசன்

14. 07. 2011

பேரன்புடையீர் வணக்கம்.

திருமிகு கவிஞர் பொன். குமார் இத்துடன் ஹைக்கூக் கவிதைகள் அரும்புகளுக்கானது தொகுப்புக்காக அனுப்பியுள்ளேன்.

நால் அணிந்துரை வழங்கி உதவிட கனிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் எனது அன்பைச் சொல்லுங்கள்.

நன்றி.

இவன்

ஆரிசன்

பொன். குமார் தொகுப்புகள்

1. சின்ன சின்ன ஆசை (ஹைக்கூக்கள்) 1996
2. தீக்குளிப்புகள் (புதுக்கவிதைகள்) 1997
3. நிஜமும் நிழலும் (ஹைக்கூக்கள்) 1998
4. இயல்பு (புதுக்கவிதைகள்) சிற்பி அறக்கட்டளை பரிசு பெற்றது 1999
5. இருப்பு (புதுக்கவிதைகள்) 2000
6. பிற (ஹைக்கூக்கள்) தாராபாரதி ஹைக்கூ விருது பெற்றது 2002
7. இனிது (குழந்தைகள் குறித்த கவிதைகள்) 2003
8. ஒரு படைப்பாளியின் பார்வையில் (விமர்சனங்கள்) 2003
9. மீண்டும் (ஹைக்கூக்கள்) 2004
10. ஹைக்கூ அனுபவங்கள் (விமர்சனங்கள்) 2004
11. நானும் நாமும் (விமர்சனங்கள்) 2004
12. தன்னிடத்தை நிரப்பியுள்ளது நாற்காலி (புதுக்கவிதைகள்) 2005
13. பெண் கவியலகம் (விமர்சனங்கள்) திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது பெற்றது 2005
14. முடிவிலும் தொடங்குகின்றன பல (புதுக்கவிதைகள்) 2006
15. மாற்றிக் கொள்ள விருப்பமில்லை (குறுங்கவிதைகள்) 2006
16. தமிழ்க் கதைகளின் போக்கு (விமர்சனங்கள்) 2006
17. கவிப்பயணம் (விமர்சனங்கள்) 2006
18. இலக்கியப் பிரவேசம் (விமர்சனங்கள்) தாரைப்புள்ளிக்காரர் உள்ளூர் விருது பெற்றது 2010
19. தலித்தியத்தை முன் வைத்து (கட்டுரைகள்) தமிழக அரசு ஆதித்ராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத்துறை உதவி பெற்று வெளியிடப்பட்டது 2011
20. நான் வாசித்த நாவல்கள் (விமர்சனங்கள்) 2020

21. சந்ததிப் பிழை - புதுக்கவிதைகளில் அரவாணிகள் - (கட்டுரைகள்) 2021
22. தனிமையில் அலையும் ஒற்றை இறகு (தனிமை குறித்த கவிதைகள்) 2021
23. வல்லிக்கண்ணன் - தி.க.சிவசங்கரன் கடிதங்கள் (பொன். குமாருக்கு எழுதியவை) 2022
24. இறகு என்பது இன்னொரு பறவை (இறகு குறித்த கவிதைகள்) 2022
25. தமிழில் சிறுகதைகள் ஒரு பார்வை (சிறுகதைகள் குறித்த விமர்சனங்கள்) 2022
26. எழுஞாயிறு கடிதங்கள் (பொன். குமாருக்கு எழுதியவை) 2022
27. நகுலன் வழியில் ஒரு கவிதைப் பயணம் (நகுலன் குறித்த கவிதைகள்) 2022
28. மெளனமாக ஓலிக்கும் மலையின் பாடல்கள் (மலை குறித்த கவிதைகள்) 2022
29. அப்பாக்களாலானது இவ்வலகு (அப்பா குறித்த கவிதைகள்) 2022
30. கடைசி கவளத்தில் இல்லை முதல் கவள ருசி (கவிதைகள்) 2022
31. சேலம் சிறுகதைகள் (சேலம் மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2022
32. புவிவாலை பிடித்த கதைகள் (சுப்ரபாரதிமணியன் நேர்காணல்கள்) தொகுப்பு 2022
33. கவிதைகள் கூறும் கதைகள் (கவிதைத் தொகுப்புகள் குறித்த விமர்சனங்கள்) 2023
34. ஹைக்கூ தரிசனங்கள் (ஹைக்கூ தொகுப்புகள் குறித்த விமர்சனங்கள்) 2023
35. கவிதைகள் குறித்த கருத்துரையாடல் (கவிதைத் தொகுப்புகள் குறித்த விமர்சனங்கள்) 2023

36. இதய வேந்தன் என்னும் எழுத்துப் போராளி (கடிதங்கள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள்) 2023
37. திருவனம் (திருநங்கையர் குறித்த கதைகள்) தொகுப்பு - இணை தொகுப்பு மு. அருணாசலம் 2023
38. காந்தகாவும் எட்டு பொன் சேணங்களும் (நவீன அகம் புறம் நேர்காணல்கள்) பொ. செந்திலரசு - தொகுப்பு 2023
39. ம.தி.சாந்தன் - செ.க.செகதீசன் கடிதங்கள் (பொன். குமாருக்கு எழுதியவை) 2023
40. முகத்தில் முகம் - புதிய கோடாங்கிக்கு எழுதிய வாசகர் கடிதங்கள் - முதல் முயற்சி 2023
41. நேர்கண்ட நெஞ்சங்கள் (நேர்காணல்கள்) பொன்.குமாரை நேர்கண்டவை 2023
42. ஈரோடு சிறுகதைகள் (ஸ்ரோடு மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
43. திருநங்கையர் சிறுகதைகள் (திருநங்கையர் குறித்த சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
44. ஆவணப்படங்கள் ஓர் அறிமுகம் (ஆவணப்படங்கள் குறித்த பார்வைகள்) 2023
45. மயிர்க் கவிதைகள் சில குறிப்புகள் (மயிர்க் குறித்த கவிதைத் தொகுப்புகள் மீதான விமர்சனங்கள்) 2023
46. தமிழில் முதல் சிறுகதை தொடரும் விவாதம் (கட்டுரைகள்) 2023
47. தர்மபுரி சிறுகதைகள் (தர்மபுரி மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
48. இனிது குறித்த இலக்கிய கடிதங்கள் (இனிது தொகுப்பிற்கு பொன். குமாருக்கு எழுதியவை) 2023
49. புதுக்கவிதைகளின் பயணம் (பொன்.குமார் எழுதிய அணிந்துரைகள் முதல் பாகம்) 2023
50. நாமக்கல் சிறுகதைகள் (நாமக்கல் மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023

51. பாரதி ஒரு பாத்திரம் சிறுகதைகள் (பாரதியை பாத்திரமாகக் கொண்ட சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
52. திருச்சிச் சிறுகதைகள் (திருச்சி மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
53. நெசவுச் சிறுகதைகள் (நெசவாளி தொடர்பான சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2023
54. புதுக்கோட்டை சிறுகதைகள் (புதுக்கோட்டை மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) 2024
55. மகாகவிக்கு மரணம் இல்லை (பாரதியார் குறித்த கட்டுரைகள்) 2024
56. குறும்படங்கள் ஒரு கண்ணோட்டம் (குறும்படங்கள் குறித்த பார்வைகள்) 2024
57. பெரம்பலூர் சிறுகதைகள் (பெரம்பலூர் மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) 2024
58. திருப்பூர் சிறுகதைகள் (திருப்பூர் மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024
59. காஞ்சிபுரம் சிறுகதைகள் (காஞ்சிபுரம் மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024
60. பெண்ணியச் சிறுகதைகள் (பூப்படையா பெண்கள் குறித்த சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024
61. கிருஷ்ணகிரி சிறுகதைகள் (கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) 2024
62. பட்டி.ச.செங்குட்டுவனுடன் ஓர் இலக்கிய உறவாடல் (கட்டுரைகள்) தொகுப்பு 2024
63. சிறுவர் இலக்கியம் சில படைப்புகள் (விமர்சனகட்டுரைகள்) 2024
64. மரணத்திற்கு முற்றுப்புள்ளியில்லை (மரணம் குறித்த கவிதைகள்) 2024
65. வியந்து பார்க்கும் ஓவியம் (லைக்கூக்கள்) 2024

66. சிவகங்கை சிறுகதைகள் (சிவகங்கை மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024
67. புதுக்கவிதைகள் புதுக்கருத்துகள் (விமர்சனங்கள்) 2024
68. கவியானுமைகள் (பெருங்கவிஞர்களின் கவிதைகள் குறித்த கட்டுரைகள்) 2024
69. உழையவனின் சிறார் படைப்பிலக்கியம் (உழையவனின் படைப்புகள் குறித்த விமர்சனங்கள்) 2024
70. மயிலாடுதுறை சிறுகதைகள் (மயிலாடுதுறை மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) 2024
71. கட்டுரைகள் குறித்த கட்டுரைகள் (கட்டுரைத் தொகுப்புகள் மீதான விமர்சனங்கள்) 2024
72. பெண் கவிக்குரல்கள் (பெண் கவிதைத் தொகுப்புகள் மீதான விமர்சனங்கள்) 2024
73. மழைச் சிறுகதைகள் (மழை குறித்த சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024
74. சிங்கப்பூர் சிறுகதைகள் (சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள்) தொகுப்பு 2024.

★★★ ★★★ ★★★